

ZEMĚ

A JEJÍ NÁRODY

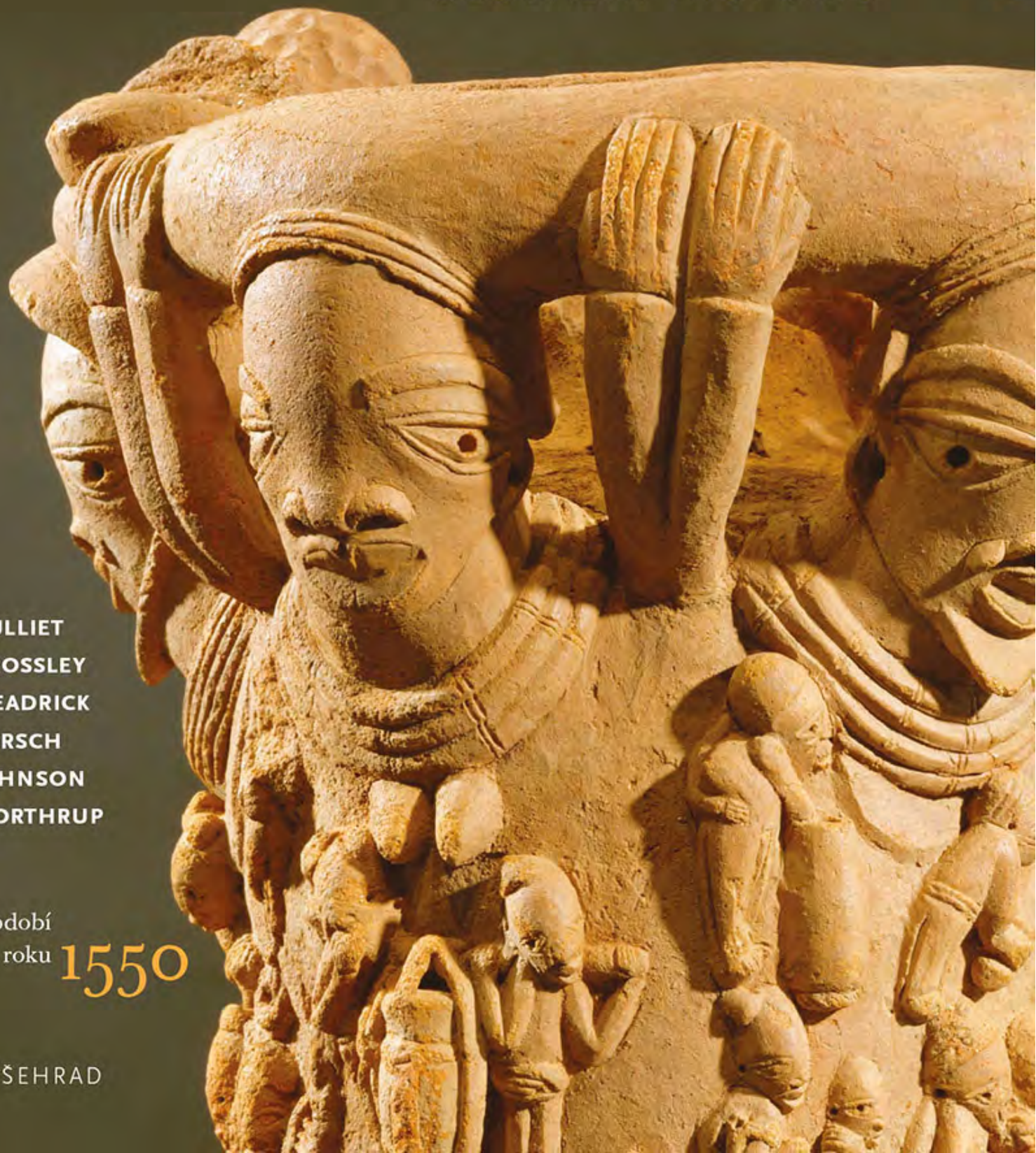
GLOBÁLNÍ HISTORIE

1

BULLIET
CROSSLEY
HEADRICK
HIRSCH
JOHNSON
NORTHRUP

Období
do roku **1550**

VYSEHRAD

Země a její národy 1

Období do roku 1550

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.ivysehrad.cz
www.albatrosmedia.cz

Kolektiv autorů
Země a její národy 1 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Země a její národy

GLOBÁLNÍ DĚJINY

Země a její národy

GLOBALNÍ DĚJINY

Svazek I: Do roku 1550

Richard W. Bulliet

Columbia University

Pamela Kyle Crossley

Dartmouth College

Daniel R. Headrick

Roosevelt University

Steven W. Hirsch

Tufts University

Lyman L. Johnson

University of North Carolina-Charlotte

David Northrup

Boston College

VYŠEHRAD

The Earth and Its Peoples: a Global History, Sixth Edition

Richard W. Bulliet, Pamela Kyle Crossley, Daniel R. Headrick,
Steven W. Hirsch, Lyman L. Johnson, David Northrup

Product Director: Suzanne Jeans

Product Manager: Brooke Barbier

Senior Content Developer: Tonya Lobato

Product Assistant: Katie Coaster

Media Developer: Kate MacLean

Marketing Development Manager: Kyle Zimmerman

Senior Content Project Manager: Carol Newman

Associate Art Director: Hannah Wellman

Manufacturing Planner: Sandee Milewski

Senior Rights Acquisition Specialist: Jennifer Meyer Dare

Production Service/Composer: Lachina Publishing Services

Text Designer: Diane Beasley

Cover Designer: Wing Ngan, Ink Design, Inc.

Vyobrazení na obálce: Socha kultury Nok, Nigérie, pravděpodobně terakotový podstavec větší skulptury. Scény z běžného života, sklizeň, matky s dětmi. Větší postava drží v pozvednutých rukou hada. Terakota, výška 50 cm. Inv.70.1998.11.2. Image # ART209814/ Musee du Quai Branly, Paris, France / Erich Lessing / Art Resource, NY

© 2014, 2011, 2008 Cengage Learning

Translation © Daniel Agnew, Marie Čapková, Jan Zasadil, 2023

ALL RIGHTS RESERVED. No part of this work covered by the copyright herein may be reproduced, transmitted, stored, or used in any form or by any means graphic, electronic, or mechanical, including but not limited to photocopying, recording, scanning, digitizing, taping, Web distribution, information networks, or information storage and retrieval systems, except as permitted under Section 107 or 108 of the 1976 United States Copyright Act, without the prior written permission of the publisher.

ISBN tištěné verze 978-80-7601-844-0

ISBN e-knihy 978-80-7601-846-4 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

Stručný obsah

ČÁST I Vznik lidských společností, do roku 500 př. n. l.

- 1** Příroda, lidstvo a dějiny do roku 3500 př. n. l.
 - 2** První civilizace údolí řek, 3500–1500 př. n. l.
 - 3** Středomoří a Blízký východ, 2000–500 př. n. l.
 - 4** Nové civilizace mimo centrální oblast západní Asie, 2300 př. n. l. – 350 n. l.
-

ČÁST II Utváření nových kulturních společností, 1000 př. n. l. – 400 n. l.

- 5** Řecko a Írán, 1000–30 př. n. l.
 - 6** Věk říší: Řím a chanská Čína, 753 př. n. l. – 330 n. l.
 - 7** Indie a jihovýchodní Asie, 1500 př. n. l. – 1025 n. l.
 - 8** Národy a civilizace amerického kontinentu od roku 1200 př. n. l.
-

ČÁST III Vzestup a spolupráce kulturních společenství, 300 př. n. l. – 1200 n. l.

- 9** Cesty komunikace a spolupráce, 300 př. n. l. – 1100 n. l.
 - 10** Sásánovci a vzestup islámu, 200–1200
 - 11** Křesťanská společnost v Evropě, 600–1200
 - 12** Vnitřní a východní Asie, 400–1200
-

ČÁST IV Mezuregionální modely kultury a vzájemných kontaktů, 1200–1500

- 13** Mongolská Eurasie a její dědictví, 1200–1500
- 14** Latinská Evropa, 1200–1500
- 15** Jižní říše, jižní moře, 1200–1500
- 16** Námořní revoluce do roku 1550

Obsah

MAPY	15	OTÁZKY SVĚTOVÉ HISTORIE	18
PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE	17	PŘEDMLUVA	19
ROZMANITOST A NADVLÁDA	17	O AUTORECH	27
HMOTNÁ KULTURA	18	REDAKČNÍ POZNÁMKA	29

ČÁST I Vznik lidských společností, do roku 500 př. n. l. 33

1 Příroda, lidstvo a dějiny do roku 3500 př. n. l. 35

AFRICKÁ GENEZE 35

Interpretace důkazů 35 • Lidská evoluce 36 • Migrace z Afriky 38

TECHNOLOGIE A KULTURA V DOBĚ LEDOVÉ 41

Shromažďování potravy a kamenné nástroje 41 • Rozdílné role pohlaví a společenský život 44 • Ohniště a kulturní projevy 45

ZEMĚDĚLSKÁ REVOLUCE 46

Přechod k pěstování plodin 46 • Domestikovaná zvířata a pastevectví 49 • Zemědělství a ekologická krize 50

ŽIVOT V NEOLITICKÝCH SPOLEČNOSTECH 50

Triumf zemědělské výroby 51 • Kulturní projevy 51 • Raná města a specialisté 52

ZÁVĚRY 54

KLÍČOVÉ POJMY 54 • DOPORUČENÁ ČETBA 55 • DOPORUČENO K ZHLÉDNUTÍ 55

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Jeskynní umění* 42

● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Ledový muž Ötzi* 46

2 První civilizace údolí řek, 3500–1500 př. n. l. 57

MEZOPOTÁMIE 59

Usedlé zemědělství v nestabilní krajině 59 • Sumerové a Semité 60 • Města, králové a obchod 61 • Mezopotámská společnost 63 • Bohové, kněží a chrámy 65 • Technologie a věda 65

EGYPT 69

Egyptská zem: „Dar Nilu“ 69 • Božství králů 71 • Správa a komunikace 72 • Egyptský národ 73 • Víra a vědomosti 74

KULTURA POŘÍČÍ ŘEKY INDU 76

Přírodní prostředí 76 • Hmotná kultura 77 • Přeměna kultury poříčí řeky Indu 79

ZÁVĚRY 79

KLÍČOVÉ POJMY 80 • DOPORUČENÁ ČETBA 81

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Násilí a řád při babylónských novoročních oslavách* 66

● **HMOTNÁ KULTURA:** *Lampy a svíce* 68

● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Přetížené prostředí údolí řeky Indu* 78

KOSMOPOLITNÍ BLÍZKÝ VÝCHOD, 1700–1100 PŘ. N. L. 84

Blízký východ 84 • Egyptská nová říše 86 • Obchod a komunikace 88

EGEJSKÝ SVĚT, 2000–1100 PŘ. N. L. 90

Mínójská Kréta 90 • Mykénské Řecko 90 • Pád civilizací pozdní doby bronzové 92

ASYRSKÁ ŘÍŠE, 911–612 PŘ. N. L. 94

Bůh a král 94 • Dobývání a vláda 94 • Asyrská společnost a kultura 96

IZRAEL, 2000–500 PŘ. N. L. 97

Původ, exodus a osídlení 97 • Vzestup království 99 • Fragmentace a rozptýlení 100

FÉNICIE A STŘEDOMOŘÍ, 1200–500 PŘ. N. L. 101

Fénické městské státy 101 • Expanze do Středomoří 106 • Kartáginská obchodní říše 107 •

Válka a náboženství 108

PÁD A TRANSFORMACE, 750–550 PŘ. N. L. 109

ZÁVĚRY 110

KLÍČOVÉ POJMY 111 • DOPORUČENÁ ČETBA 111

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Protesty proti vládnoucí třídě v Izraeli a Babylónii* 102

● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Starověké textilie a barviva* 105

4 Nové civilizace mimo centrální oblast západní Asie, 2300 př. n. l. – 350 n. l. 113

RANÁ ČÍNA, 2000–221 PŘ. N. L. 114

Geografie a přírodní bohatství 114 • Pozdní doba kamenná: artefakty a legendy 115 • Období dynastie Šang, 1766–1045 př. n. l. 115 • Období dynastie Čou, 1045–221 př. n. l. 118 • Konfucianství, taoismus a čínská společnost 121 • Období Válčících států, 481–221 př. n. l. 125

NÚBIE, 2300 PŘ. N. L. – 350 N. L. 125

Rané kultury a převaha Egypta, 2300–1100 př. n. l. 126 • Merojské království (Meroe), 800 př. n. l. – 350 n. l. 127

PASTEVEČTÍ NOMÁDI A EURASIJSKÉ STEPI, 1000–100 PŘ. N. L. 128

Rané nomádství 128 • Stepní nomádi 129 • Skythové 130 • Čína a nomádi 131

KELTSKÁ EVROPA, 1000–50 PŘ. N. L. 132

Rozšíření Keltů 132 • Keltská společnost 133 • Víra a vědomosti 134

ZÁVĚRY 135

Prostředí a organizace 135 • Náboženství a moc 136 • Příběh dvou polokoulí 136

KLÍČOVÉ POJMY 137 • DOPORUČENÁ ČETBA 137

● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Věštění ve starověkých společnostech* 118

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Lidská povaha a dobré vládnutí v Konfuciových Hovorech a legalistických spisech Chan-fej-c' 122*

● **OTÁZKY SVĚTOVÉ HISTORIE:** *Domestikace zvířat* 138

5 Řecko a Írán, 1000–30 př. n. l.

143

STAROVĚKÝ ÍRÁN, 1000–500 PŘ. N. L. 143

Geografie a přírodní bohatství 144 • Vzestup perské říše 145 • Uspořádání říše 147 • Ideologie a náboženství 148

VZESTUP ŘEKŮ, 1000–500 PŘ. N. L. 150

Geografie a přírodní bohatství 151 • Vznik polis 152 • Nové intelektuální proudy 156 • Athény a Sparta 158

SOUBOJ PERSIE A ŘECKA, 546–323 PŘ. N. L. 159

První střety 159 • Athény na vrcholu moci 160 • Nerovnost v klasickém Řecku 162 • Pád městských států a triumf Makedonie 163

HELÉNISTICKÁ SYNTÉZA, 323–30 PŘ. N. L. 166

ZÁVĚRY 170

KLÍČOVÉ POJMY 171 • DOPORUČENÁ ČETBA 171

- **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Perské a řecké vnímání královského úřadu* 150

- **HMOTNÁ KULTURA:** *Víno a pivo ve starověkém světě* 164

- **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Starověká astronomie* 168

6 Věk říší: Řím a chanská Čína, 753 př. n. l. – 330 n. l.

173

ŘÍM A VYTVOŘENÍ ŘÍŠE VE STŘEDOMOŘÍ, 753 PŘ. N. L. – 330 N. L. 174

Republika rolníků, 753–31 př. n. l. 174 • Expanze do Itálie a Středomoří 177 • Pád republiky 178 • Římský principát, 31 př. n. l. – 330 n. l. 179 • Městská říše 180 • Vzestup křesťanství 183 • Technologie a transformace 184

PŮVOD ČÍNSKÉ ŘÍŠE, 221 PŘ. N. L. – 220 N. L. 188

Sjednocení Číny dynastií Čchin, 221–206 př. n. l. 188 • Dlouhá vláda dynastie Chan, 202 př. n. l. – 220 n. l. 189 • Čínská společnost 192 • Nové formy myšlení a víry 193 • Úpadek dynastie Chan 194

ZÁVĚRY 195

KLÍČOVÉ POJMY 197 • DOPORUČENÁ ČETBA 197

- **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Socioekonomická mobilita, vítězové a poražení v římské říši a chanské Číně* 180

- **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Starověké sklo* 186

ZÁKLADY INDICKÉ CIVILIZACE, 1500 PŘ. N. L. – 300 N. L. 200

Indický subkontinent 200 • Védské období 201 • Zpochybnění starých pořádků: džinismus a buddhismus 203 • Evoluce hinduismu 205

EXPANZE A KOLAPS ŘÍŠE, 324 PŘ. N. L. – 650 N. L. 208

Maurjovská říše, 324–184 př. n. l. 208 • Obchod a kultura v době politické roztržičnosti 209 • Guptovská říše, 320–550 n. l. 211

JIHOVÝCHODNÍ ASIE, 50–1025 N. L. 216

Raná civilizace 216 • Království Šrívidžaja 218

ZÁVĚRY 220

KLÍČOVÉ POJMY 221 • DOPORUČENÁ ČETBA 221 • DOPORUČENO KE ZHLÉDNUTÍ 221

● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Indická matematika* 212

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Vztahy mezi ženami a muži v Kámasútře a Arthašástře* 214

8 Národy a civilizace amerického kontinentu od roku 1200 př. n. l.

FORMATIVNÍ CIVILIZACE OLMÉKŮ A CHAVÍNŮ, 1200–200 PŘ. N. L. 224

Mezoameričtí Olmékové, 1200–400 př. n. l. 224 • Raná jihoamerická civilizace Chavín, 900–200 př. n. l. 227

KULTURA A SPOLEČNOST MEZOAMERIKY KLASICKÉ ÉRY, 200–900 229

Teotihuacán 229 • Mayové 230

POSTKLASICKÉ OBDOBÍ MEZOAMERIKY, 900–1300 233

Toltékové 233 • Cholula 235

SEVERNÍ NÁRODY 236

Pouštní kultury jihozápadu 236 • Stavitelé mohyl: hopewellská a mississipská kultura 237

CIVILIZACE V ANDÁCH, 200–1400 239

Vyrovnaní se s drsnými životními podmínkami 239 • Rané přechodné období Močiků 240 •

Kultury Tiwanaka a Wariů 241 • Chimů 245

ZÁVĚRY 246

KLÍČOVÉ POJMY 247 • DOPORUČENÁ ČETBA 247

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Pohřebiště jako historická svědectví* 242

● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Mayské písmo* 244

● **OTÁZKY SVĚTOVÉ HISTORIE:** *Orální společenství a dopady gramotnosti* 248

9 Cesty komunikace a spolupráce, 300 př. n. l. – 1100 n. l. 253

HEDVÁBNÁ STEZKA 254

Původ a využití stezky 254 • Nomádské pastevectví ve Střední a Vnitřní Asii 255 • Vliv Hedvábné stezky 256

NÁMOŘNÍ SYSTÉM V INDICKÉM OCEÁNU 257

Původ kontaktů a obchodování 260 • Vliv obchodování v Indickém oceánu 260

TRASY VEDOUcí SAHAROU 261

Rané kultury na Sahaře 261 • Obchodní trasy Saharou 264

SUBSAHARSKÁ AFRIKA 265

Obtížné zeměpisné podmínky 265 • Vývoj kulturní jednoty 265 • Vlastnosti africké kultury 266 • Počátky zpracování železa a stěhování bantuských národů 266

ŠÍŘENÍ IDEJÍ 267

Ideje a materiální důkazy 267 • Šíření buddhismu 268 • Šíření křesťanství 269

ZÁVĚRY 270

KLÍČOVÉ POJMY 271 • DOPORUČENÁ LITERATURA 271

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Zprávy o cestách do Afriky a Indie* 258

● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Velbloudí sedla* 264

10 Sásánovci a vzestup islámu, 200–1200 273

SÁSÁNOVCI, 224–651 274

Politika a společnost 274 • Náboženství a říše 275

PŮVOD ISLÁMU 276

Arabský poloostrov před Muhammadem 276 • Muhammad v Mekce a Medíně 277 • Formování ummy 278 • Nástupnictví po Muhammadovi 279

VZESTUP A PÁD CHALÍFÁTU, 632–1258 280

Islámská expanze, 634–711 280 • Chalífát Umajjovců a počátek chalífátu Abbásovců, 661–850 281 • Politická roztříštěnost, 850–1050 281 • Útoky zevnitř i zvenčí, 1050–1258 284

ISLÁMSKÁ CIVILIZACE 286

Zákony a dogma 287 • Konvertité a města 287 • Ženy a islám 289 • Nová centralizace islámu 291

ZÁVĚRY 294

KLÍČOVÉ POJMY 295 • DOPORUČENÁ LITERATURA 295

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Sekretáři, Turci a žebráci* 290

● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Chemie* 292

● **HMOTNÁ KULTURA:** *Pokrývky hlavy* 293

BYZANTSKÁ ŘÍŠE, 600–1200 298

Obléhaná říše 298 • Společnost a městský život 299 • Kulturní úspěchy 300

EVROPA V RANÉM STŘEDOVĚKU, 600–1000 301

Čas nejistoty 301 • Soběstačné hospodářství 303 • Raně středověká společnost na Západě 304

ZÁPADNÍ CÍRKEV 305

Politika a církev 306 • Mnišství 308

KYJEVSKÁ RUS, 900–1200 311

Vzestup kyjevské říše 311 • Společnost a kultura 313

OŽIVENÍ ZÁPADNÍ EVROPY, 1000–1200 313

Úloha technologií 313 • Města a obnova obchodu 314

KŘÍŽOVÉ VÝPRAVY, 1095–1204 315

Příčiny křížových výprav 315 • Dopad křížových výprav 317

ZÁVĚRY 318

KLÍČOVÉ POJMY 319 • DOPORUČENÁ LITERATURA 319

● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Výroba železa* 306

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Boj za křesťanskou morálku* 308

12 Vnitřní a východní Asie, 400–1200

ŘÍŠE SUEJ A TCHANG, 581–755 321

Čchang-an: Metropole ve středu východní Asie 322 • Buddhismus a říše Tchang 322 •

Otřesy a represe, 750–879 324 • Konec říše Tchang, 879–907 327

ČÍNA A JEJÍ RIVALOVÉ 328

Říše Liao a Ťin 328 • Průmysl říše Sung 329 • Ekonomika a společnost v sungské Číně 330

NOVÁ KRÁLOVSTVÍ VE VÝCHODNÍ ASII 334

Čínské vlivy 334 • Korea 334 • Japonsko 335 • Vietnam 338

ZÁVĚRY 338

KLÍČOVÉ POJMY 339 • DOPORUČENÁ LITERATURA 339

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Právo a společnost v Číně a Japonsku* 326

● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Písmo ve východní Asii, 400–1200* 336

13 Mongolská Eurasie a její dědictví, 1200–1500

343

VZESTUP MONGOLŮ, 1200–1260 344

Nomádské pastevečství ve Střední a Vnitřní Asii 344 • Mongolská vítězná tažení, 1215–1283 344 •
Pozemní obchod a nemoci 348

MONGOLOVÉ A ISLÁM, 1260–1500 350

Mongolská rivalita 350 • Islám a stát 351 • Kultura a věda v islámské Eurasii 351

REGIONÁLNÍ ODEZVY V ZÁPADNÍ EURASII 354

Rusko a jeho vládcí zdaleka 354 • Nové státy ve východní Evropě a Malé Asii 355

MONGOLSKÁ NADVLÁDA V ČÍNĚ, 1271–1368 356

Říše Jüan, 1271–1368 357 • Pád říše Jüan 358

RANÁ ŘÍŠE MING, 1368–1500 359

Čínská říše Ming na mongolských základech 359 • Technologie a obyvatelstvo 361 • Úspěchy říše Ming 361

CENTRALIZACE A MILITARISMUS VE VÝCHODNÍ ASII, 1200–1500 363

Korea od mongolského období po dynastii Čoson, 1231–1500 363 • Politická transformace Japonska, 1274–1500 364 •
Vznik Vietnamu, 1200–1500 366

ZÁVĚRY 366

KLÍČOVÉ POJMY 367 • DOPORUČENÁ LITERATURA 367

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Poznatky ze života Mongolů* 348● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Od stříelného prachu k palným zbraním* 362

14 Latinská Evropa, 1200–1500

369

RŮST VENKOVA A KRIZE 369

Rolníci, obyvatelstvo a mor 369 • Sociální vzpoury 371 • Mlýny a doly 372

OŽIVENÍ MĚST 373

Obchodní města 375 • Občanský život 376 • Gotické katedrály 377

VZDĚLÁNÍ, LITERATURA A RENESANCE 380

Renesance 380 • Humanisté a tiskaři 382 • Renesanční umělci 383

POLITICKÉ A VOJENSKÉ PROMĚNY 384

Panovníci, šlechtici a církve 384 • Stoletá válka 385 • Nové monarchie ve Francii a Anglii 387 •
Iberské sjednocení 387 • Osmanská hranice 388

ZÁVĚRY 389

KLÍČOVÉ POJMY 389 • DOPORUČENÁ LITERATURA 389

● **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Pronásledování a ochrana Židů, 1272–1349* 378● **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Hodiny* 380

TROPICKÁ AFRIKA A ASIE 391

Tropické prostředí Afriky a Asie 392 • Lidské ekosystémy 392 • Vodní systémy a zavlažování 393 • Nerostné bohatství 396

NOVÉ ISLÁMSKÉ ŘÍŠE 396

Mali v západním Súdánu 396 • Sultanát Dillí v Indii 398

OBCHOD V INDICKÉM OCEÁNU 402

Monzunoví námořníci 402 • Afrika: Svahilské pobřeží a Zimbabwe 404 • Arábie: Aden a Rudé moře 405 • Indie: Gudžarát a Malabárské pobřeží 405 • Jihovýchodní Asie 406

SPOLEČENSKÉ A KULTURNÍ ZMĚNY 407

Architektura, vzdělávání a náboženství 407 • Sociální a genderové rozdíly 408

ZÁPADNÍ HEMISFÉRA 409

Mezoamerika: Aztékové 410 • Andy: Inkové 412

ZÁVĚRY 414

KLÍČOVÉ POJMY 415 • DOPORUČENÁ LITERATURA 415

- **HMOTNÁ KULTURA:** *Sůl* 395
- **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Jací byli vládci v Indii a Mali?* 400
- **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Dhau v Indickém oceánu* 403

16 Námořní revoluce do roku 1550

CELOSVĚTOVÁ NÁMOŘNÍ EXPANZE PŘED ROKEM 1450 418

Indický oceán 418 • Tichý oceán 421 • Atlantský oceán 422

EVROPSKÁ EXPANZE, 1400–1550 424

Motivace objevitelských cest 424 • Portugalské cesty 424 • Španělské cesty 426

SETKÁNÍ S EVROPOU, 1450–1550 429

Západní Afrika 429 • Východní Afrika 431 • Státy v Indickém oceánu 433 • Amerika 436

ZÁVĚRY 439

KLÍČOVÉ POJMY 440 • DOPORUČENÁ LITERATURA 441

- **PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE:** *Flotila Vaska da Gamy* 428
- **ROZMANITOST A NADVLÁDA:** *Křesťanský král Konga* 432
- **OTÁZKY SVĚTOVÉ HISTORIE:** *Klima a počet obyvatel do roku 1500* 442

Mapy

- 1.1 Rozšíření lidí do roku 10 000 př. n. l. 39
- 1.2 Raná centra domestikace zvířat a plodin 48
- 2.1 Civilizace údolí řek, 3500–1500 př. n. l. 58
- 2.2 Mezopotámie 60
- 2.3 Starověký Egypt 70
- 3.1 Blízký východ v 2. tisíciletí př. n. l. 84
- 3.2 Minojská a mykénská civilizace v oblasti Egejského moře 91
- 3.3 Asyrská říše 95
- 3.4 Fénicie a Izrael 98
- 3.5 Kolonizace Středomoří 106
- 4.1 Čína v období dynastií Šang a Čou, 1750–221 př. n. l. 117
- 4.2 Starověká Nubie 126
- 4.3 Pasterčtí nomádi eurasijských stepí 129
- 4.4 Keltské národy 133
- 5.1 Perská říše mezi lety 550 a 522 př. n. l. 144
- 5.2 Starověké Řecko 153
- 5.3 Helénistická civilizace 167
- 6.1 Římská říše 176
- 6.2 Chanská Čína 190
- 7.1 Starověká Indie 202
- 7.2 Jihovýchodní Asie 217
- 8.1 Civilizace Olméků a Chavínů 226
- 8.2 Mayská civilizace, 250–1400 n. l. 230
- 8.3 Mezoamerika postklasického období 234
- 8.4 Kulturní oblasti Severní Ameriky 237
- 8.5 Andské civilizace, 200 př. n. l. – 1532 n. l. 240
- 9.1 Obchodní a komunikační cesty v Asii 256
- 9.2 Afrika a obchodní trasy na Sahaře 263
- 10.1 Rané rozšíření vlády muslimů 277
- 10.2 Vzestup a pád chalífátu Abbásovců 283
- 11.1 Šíření křesťanství 301
- 11.2 Germánská království 302
- 11.3 Kyjevská Rus a byzantská říše v 11. století 312
- 11.4 Křížové výpravy 316
- 12.1 Tchangská říše ve Vnitřní a východní Asii, rok 750 324
- 12.2 Říše Liao a Sung, kolem roku 1100 330
- 12.3 Říše Ťin a jižní Sung, kolem roku 1200 330
- 13.1 Mongolské državy v Eurasii v roce 1300 347
- 13.2 Západní Eurasie ve 14. století 352
- 13.3 Říše Ming a její spojenci, 1368–1500 360
- 13.4 Korea a Japonsko, 1200–1500 364
- 14.1 Černá smrt v Evropě 14. století 372
- 14.2 Obchod a výroba v pozdní středověké Evropě 374
- 14.3 Evropa v roce 1453 386
- 15.1 Afrika a oblast Indického oceánu: fyzikální vlastnosti 394
- 15.2 Afrika, 1200–1500 397
- 15.3 Jižní a jihovýchodní Asie, 1200–1500 399
- 15.4 Obchodní trasy a cesty v islámském světě do roku 1500 404
- 15.5 Hlavní mezoamerické civilizace, 1000–1519 410
- 16.1 Objevy a osídlování v Indickém a Tichém oceánu před rokem 1500 422
- 16.2 Střední Amerika do roku 1533 423
- 16.3 Evropské objevy, 1420–1542 427

Zvláštní články

PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE

- Ledový muž Ötzi 46
- Přetížené prostředí údolí řeky Indu 78
- Starověké textilie a barviva 105
- Věštění ve starověkých společnostech 118
- Starověká astronomie 168
- Starověké sklo 186
- Indická matematika 212
- Mayské písmo 244
- Velbloudí sedla 264
- Chemie 292
- Výroba železa 306
- Písmo ve východní Asii, 400–1200 336
- Od střelného prachu k palným zbraním 362
- Hodiny 380
- Dhau v Indickém oceánu 403
- Flotila Vaska da Gamy 428

ROZMANITOST A NADVLÁDA

- Jeskynní umění 42
- Násilí a řád při babylónských novoročních oslavách 66
- Protesty proti vládnoucí třídě v Izraeli a Babylónii 102
- Lidská povaha a dobré vládnutí v Konfuciových *Hovorech* a legalistických spisech Chan-fej-c' 122
- Perské a řecké vnímání královského úřadu 150
- Socioekonomická mobilita, vítězové a poražení v římské říši a chanské Číně 180
- Vztahy mezi ženami a muži v *Kámasútře* a *Arthašástře* 214
- Pohřebiště jako historická svědectví 242
- Zprávy o cestách do Afriky a Indie 258
- Sekretáři, Turci a žebráci 290
- Boj za křesťanskou morálku 308
- Právo a společnost v Číně a Japonsku 326
- Poznatky ze života Mongolů 348
- Pronásledování a ochrana Židů, 1272–1349 378
- Jací byli vládcí v Indii a Mali? 400
- Křesťanský král Konga 432

HMOTNÁ KULTURA

Lampy a svíce 68

Víno a pivo ve starověkém světě 164

Pokrývky hlavy 293

Sůl 395

OTÁZKY SVĚTOVÉ HISTORIE

Domestikace zvířat 138

Orální společenství a dopady gramotnosti 248

Klima a počet obyvatel do roku 1500 442

Předmluva

Při přípravě šestého vydání této knihy jsme přezkoumali plynutí témat od kapitoly ke kapitole a rozhodli jsme se pro určité přeorganizování obsahu uvnitř jednotlivých kapitol i pořadí kapitol jako takových tak, aby vyhovovalo potřebám vyučujících i studentů lépe než šablona, podle které se látka probírala od prvního vydání. První úkol byl obrátit pořadí třetí a čtvrté kapitoly, aby rané Středomoří a dějiny Blízkého východu přímo navazovaly na výklad o původu civilizace údolí řeky Nilu a Mezopotámie.

Druhý problém se týkal toho, kdy a jak předložit výklad dějin předkolumbovské Ameriky. Časový úsek, který pokrývají, zhruba mezi lety 1500 př. n. l. a 1500 n. l., byl příliš dlouhý na to, aby se dal začlenit do dělení knihy na osm částí. Nová struktura, kterou jsme zavedli, přemísťuje dlouhé vyprávění o předaztéckých a předinckých dějinách z Části III: Růst a vzájemné působení kulturních společností na konec Části II: Utváření nových kulturních společností. Tato změna klade status nejranějších civilizací západní polokoule naroveň civilizacím raného Řecka, Číny, jižní a jihovýchodní Asie. Má také přidanou hodnotu zařazení období říší Tchang a Sung v dějinách východní Asie přímo před dějiny mongolské říše, což vyučujícím umožňuje zaměřit výuku na dějiny východní Asie, aniž by museli svůj výklad přerušovat. Dějiny Aztéků a Inků se posunuly ke kapitolám o dějinách tropických oblastí v Části IV: Interregionální vzorce kultury a kontaktů. Umožňuje se tím ucelený výklad vlivu tropického prostředí a přímé předkolumbovské dějiny se přibližují pojednání o příchodu Evropanů do Nového světa.

Třetí strukturální změna je zkrácení knihy ze 34 na 33 kapitol. Abychom nevyvolávali tak silný dojem, že primární pozornost studentů se má mezi 18. stoletím a polovinou 20. století obracet k evropské nadvládě ve světě, sloučili jsme obě oddělené kapitoly, pojednávající o evropském imperialismu – v předchozích vydáních kapitoly 26 a 28 – do jedné. Domníváme se, že touto změnou docílíme lepší rovnováhy mezi ságou evropského imperialismu, vyprávěními o odporu, který mu byl kladen, a výkladem o vzestupu hnutí za nezávislost v různých částech světa.

S tím je také spojený přesun kapitoly pojednávající o dějinách Indie, Latinské Ameriky a Afriky v první polovině 20. století, tedy bývalé kapitoly 31, z pozice po druhé světové válce na pozici mezi světovými válkami. Cílem této kapitoly, nazvané „Revoluce v žití“, je vykreslit toto období nejen jako čas politických změn v různých částech světa pod evropskou nadvládou, ale také jako čas proměny každodenního života lidí jak v industrializovaných, tak v neindustrializovaných oblastech. Tímto svým zaměřením vyplňuje tato kapitola mezeru mezi výkladem o průmyslové revoluci v 18. a 19. století a nástupem velkých technologických změn v období po druhé světové válce.

Konečně, v tomto vydání se svým přispěním Michael Wert z Marquette University coby specialista na východní Asii v mnoha kapitolách, které se jí zabývají, zasadil o nový pohled na tuto oblast a pomohl nám zajistit, aby výklad souzněl s aktuálními vědeckými poznatky.

Autoři jsou přesvědčeni, že tyto změny spolu s nepřeborným množstvím menších změn uvedených níže zásadním způsobem pomohou k dosažení cíle učebnice *Země a její národy*, jmenovitě, nejen hovořit o minulosti, ale oslovit dnešní studenty a učitele. Jak studenti, tak vyučující by si z tohoto textu měli odnést široké a díky těmto změnám koherentnější znalosti o počátku lidských společností, které byly původně řídké rozprostřené, izolované, a jejich kreativní odezvě na své místní podmínky. Měli by ještě intenzivněji prožít období jejich kontaktu, vzájemného pronikání, kulturní expanze a mísení a dospět do světa 21. století, ve kterém lidé v myslích čím dál častěji dohlížejí představ o jednotné globální společnosti.

Ústřední myšlenkou této knihy není pokrok, nýbrž postup – postupný proces změny v čase, nejprve vnímané v různých oblastech různě, ale nakonec propojující národy a tradice ze všech koutů světa. Studenti by měli tuto knihu opouštět s porozuměním, že problémy i přísliby jejich světa jsou zakořeněné v minulosti, ve které se všemožní lidé ve všech částech světa potýkali s problémy podobné povahy a vyrovnávali se s nimi, jak nejlépe dovedli. Věříme, že naše úsilí studentům pomůže pochopit, z čeho jejich svět vzešel, a dozvědět se tak něco užitečného pro svůj vlastní život.

ÚSTŘEDNÍ TÉMATA A CÍLE

Učebnici *Země a její národy* jsme dali podtitul „Globální dějiny“, protože odkrývá společné problémy a prožitky, které minulost lidstva sjednocují. Ačkoliv s rozptýlením raných lidí do všech obyvatelných prostředí se rozvinuly nepřeborné ekonomické, společenské, politické a kulturní systémy, vykazovaly všechny společnosti analogické vzorce naplňování svých potřeb a využívání svého prostředí. Pro nás představoval výzvu výběr dílčích dat a epizod, které by tyto globální vzorce lidského prožívání co nejlépe osvětlily.

S jejím naplněním jsme přijali pro naše dějiny dvě témata: „Prostředí a technologie“ a „Rozmanitost a nadvláda“. První téma představuje společné materiální základy všech lidských společností ve všech dobách. Nijak nestraní žádné z kulturních skupin, jelikož se věnuje záležitostem nejširšího tematického, chronologického i geografického rozsahu. Druhým tématem vyjadřujeme skutečnost, že každá lidská společnost buďto vystavěla nebo zdědila struktury nadvlády. Zkoumáme praktiky a instituce mnoha druhů: vojenské, ekonomické, společenské, politické, náboženské i kulturní, stejně jako ty založené na královském úřadu, pohlaví a gramotnosti. Zároveň uznáváme, že buďto uvnitř každé struktury nadvlády, nebo v dialogu s ní se neustále projevovaly alternativní způsoby života a představy o společenském uspořádání.

S ohledem na první téma je zásadní, aby studenti porozuměli tomu, že technologie a v nejširším smyslu slova znalost fyzikálního světa založená na zkušenosti je základem veškeré lidské aktivity. Technologie může být písmo, ale také ústní předávání tradičních znalostí o zdravých nebo jedovatých rostlinách z generace na generaci. Navigační technologií může být magnetický kompas, ale také těžce vydobytá znalost větru, proudů a střídání přílivu a odlivu, která polynéským námořníkům umožnila osidlovat ostrovy v Pacifiku.

Veškerý vývoj technologie se odehrával v interakci s prostředím, jak fyzikálním, tak lidským, a následně tato prostředí ovlivnil. Příběh toho, jak lidstvo změnilo tvář Země, je nedílnou součástí našeho prvního tématu. Technologie ani prostředí však nevysvětlují ani nepodtrhují významné úseky lidských dějin. Téma „Rozmanitost a nadvláda“ je poučné pro všechny naše výklady o politice, kultuře a společnosti. Když vyprávíme dějiny říší, popisujeme určité spektrum lidského prožívání uvnitř a za hranicemi říší, aniž bychom předpokládali, že instituce říší jsou vhodnější téma výkladu než ekonomika a společenské uspořádání pasteveckých nomádů nebo život rolnic. Když se ve svém vyprávění zabýváme náboženstvím a kulturou, nezaměřujeme se jen na dominantní tradice, ale také na různorodé alternativní víry a praktiky.

USPOŘÁDÁNÍ LÁTKY

Země a její národy využívá k vymezení koncepčního schématu globálních dějinných vývojových trendů osm rozsáhlých chronologických úseků.

V Části I: Vznik lidských společností, do roku 500 př. n. l. zkoumáme důležité vzorce lidských společenských uspořádání převážně na východní polokouli. Malá, rozsetá lidská společenství, která se živila sběrem potravy, se za desítky tisíc let rozšířila skoro do všech koutů země. Vypořádávala se s nesmírně rozmanitými podmínkami různých prostředí a v různých dobách a různými způsoby vynalézala, jak pěstovat plodiny a využívat produkty domestikovaných zvířat. Na základě tohoto nového způsobu obživy jejich populace rostla, objevila se trvalá osídlení a města, politické a náboženské autority, a díky sběru a mocenské kontrole nad zemědělskými přebytky se rozšířila na rozsáhlá území.

Část II: Utváření nových kulturních společností, 1000 př. n. l. – 400 n. l. zavádí pojem „kulturní společnosti“ ve smyslu soudržného vzorce aktivity a symbolů vlastního určité lidské komunity. Ačkoliv každé lidské společenství vyvíjí svou charakteristickou kulturu, včetně těch, o kterých byla řeč v Části I, dějinný vývoj v tomto stadiu globální historie prodloužil a umocnil dopad některých kultur více než jiných. Na geograficky sousedící afro-eurasijské pevninské mase, stejně jako na západní polokouli, sahají kořeny kultur, které mají v důsledku nejtrvalejší vliv, do 2. a 1. tisíciletí př. n. l.

Část III: Růst a vzájemné působení kulturních společností, 300 př. n. l. – 1200 n. l. se zabývá ranými kapitoly technologických, společenských a kulturních změn a interakcemi v kontinentálním měřítku, a to jak v rámci imperiálních expanzí, tak mimo ně. Tyto vzájemné vlivy jsou natolik rozdílné od těch, které vycházely z omezeného dobytčevlaství

a omezeného rozšiřování politických hranic, že zakládají svébytnou éru světových dějin, která lidstvo nasměrovala na cestu čím dál globálnějšího vzájemného působení a vzájemné provázanosti, po které od té doby kráčí.

V **Části IV: Mezioblastní vzorce kultury a kontaktu, 1200–1550** se zaměřujeme na svět v průběhu tří a půl staletí, která zaznamenala prudký rozvoj kulturních a obchodních kontaktů a čím dál sebevědomější sebeurčení kulturních společenství v Evropě, Asii, Africe i v obou Amerikách. Dobyty rozsáhlých území Mongoly, od Tichého oceánu až po východní Evropu, obrovsky podnítilo obchod a vzájemné ovlivňování. Na Západě zahájila posílená evropská království expanzi po moři v Atlantském oceánu, vytvořila si přímé vazby na subsaharskou Afriku a rozpoutala konflikty s civilizacemi západní polokoule.

Část V: Oběhnaná zeměkoule, 1500–1750 pojednává o údobí podléhajícím globálním vlivům evropské expanze a trvalého ekonomického růstu. Evropské lodi převzaly vládu a rozšířily námořní obchod v Indickém oceánu, přímořské Africe a na pacifickém lemu Asie. Protějškem těchto obchodních námořních aktivit byly evropské koloniální říše Severní a Jižní Ameriky a nový atlantský obchodní systém. Kontrastní možnosti a bohatství tradičních suchozemských říší a nových námořních impérií spolu s výměnou domestikovaných plodin a zvířat mezi oběma hemisférami podtrhly technologické a environmentální rozměry této první éry vzájemného globálního působení.

V **Části VI: Revoluce přetváří svět, 1750–1870** se slovo „revoluce“ používá v několika významech: ve smyslu politickém jako svržení vlády, jak tomu bylo ve Francii a v Jižní i Severní Americe; ve smyslu metaforickém jako radikální transformační změna, kterou způsobila průmyslová revoluce; a v neširším slova smyslu jako samotné vnímání hlubokých změn poměrů a světonázorů. Technologie a životní prostředí jsou u samého jádra tohoto vývoje. S prudkým vzestupem západního přesvědčení, že věda a technologie dokáží překonat všechny překážky, ať už ty vycházející z povahy prostředí nebo jiné, se technologie stala nástrojem nejen transformace, ale také nadvlády, až na pokraj ohrožení integrity a autonomie kulturních tradic v neindustrializovaných zemích a podnícení silných hnutí odporu.

Část VII: Globální rozmanitost a nadvláda, 1750–1945 sleduje vývoj na světovém kolbišti, kde lidé události vnímají v globálním měřítku. Imperialismus, mezinárodní ekonomická propojenost a ideologické tendence obepínající celý svět, jako jsou nacionalismus a socialismus, skládají dohromady obraz světa čím dál víc zataženého do evropských politických a ideologických zájmů. Dvě světové války podnícené evropskými rivalitami jsou vyvrcholením tohoto vývoje a vyčerpání Evropy dovoluje jiným částem světa využít nové příležitosti, aby dosáhly nezávislosti a utvářely svou budoucnost samy.

Pro účely **Části VIII: Potíže a přísliby globální společnosti, od roku 1945 do přítomnosti**, rozdělujeme dobu po druhé světové válce na tři období: 1945–1975, 1975–2000 a 2000 – přítomnost. Většinu tohoto období charakterizují problémy studené války a postkoloniálního budování národních států, které rozpoutávají globální ekonomické, technologické a politické síly, které čím dál tím významněji prostupují všechny aspekty lidského života. S koncem studené války však do popředí vystupují nové síly. Technologie je pro Část VIII klíčová, jednak přispívá k růstu globální společnosti, jednak je zdrojem jejich potíží. Prospěšnost technologií, které přispívají ke zlepšování kvality lidského života, zastiňují jejich negativní dopady na životní prostředí.

ZVLÁŠTNÍ ČLÁNKY A NOVÉ PEDAGOGICKÉ POMŮCKY

Stejně jako předchozí vydání nabízí i toto šesté množství cenných zvláštních článků a pedagogických pomůcek, které mají vzbudit zájem studentů o konkrétní témata světových dějin a pomoci jim vstřebat a uchovat si klíčové informace. Cílem historických pojednání pro každou z osmi částí, nazvaných „Problémy světové historie“, je upozornit studenty na rozsáhlé a opakující se koncepční problémy, které historiky současnosti nesmírně zajímají. Tyto zvláštní články se ukázaly jako nejoblíbenější jak u učitelů, tak u studentů. Šest esejů „Hmotná kultura“ v rámci kapitol obrací zvláštní pozornost na různé role, které předměty a postupy každodenního života mohou hrát v pochopení lidských dějin ve větším měřítku. Výklady o „Zvonech, gonzích a bubnech“ nebo o „Lampách a svíčkách“ nejsou jen zajímavé samy o sobě, ale naznačují také, jak dnešní historici nacházejí významy

v běžném rozměru lidského života. Zvláštní pojednání nazvaná „Prostředí a technologie“, která byla cenným výukovým materiálem ve všech dřívějších vydáních *Žemě a jejích národů*, slouží k osvětlení zásadních témat učebnice tím, že představuje společné materiální základy lidských společností napříč dějinami. Výklady označené „Rozmanitost a nadvláda“, které taktéž tvoří tematické jádro učebnice, jsou pak primárním speciálním výukovým materiálem, který oživuje nepřeborné množství reálných hlasů, které zněly dějinami ve všeobecném zápasu o moc a autonomii.

Mezi pedagogické pomůcky patří následující:

- **Úvodní otázky v kapitolách, které mají zaměřit pozornost čtenářů.** Tyto otázky jsou zacíleny na každou hlavní podsekcí kapitoly a slouží k tomu, aby studentům pomohly zaměřit se na pojmy, které tvoří jádro kapitoly.
- **Shrnutí oddílu.** Krátké přehledy shrnují každou hlavní sekci v každé kapitole a připomínají studentům klíčové informace.
- **Závěry kapitol.** Každá kapitola končí srovnávacím závěrem, který pomáhá studentům lépe syntetizovat látku kapitoly a pochopit, jak zapadá do celkového dějinného obrazu.
- **Klíčové pojmy s definicemi na okrajích.** Klíčové pojmy mají studenti po ruce i s definicemi na stejné stránce, kde se objevují v textu.

DOPLŇKOVÝ MATERIÁL

Učebnici doprovází široká paleta doplňkových materiálů, které studentům pomohou naplnovat různé učební potřeby a vyučujícím opanovat současné rozmanité výzvy třídní výuky.

Podpora pro vyučující

Aplia™ [ISBN: 9781285768113] je internetové interaktivní výukové řešení, které zlepšuje porozumění a výsledky, protože vede studenty k tomu, aby se více zapojili a byli aktivnější. Aplia byla založena jedním profesorem pro usnadnění jeho vlastních kurzů a nabízí automaticky známkové úlohy s okamžitým detailním vysvětlením každé otázky. Interaktivní úlohy byly vyvinuty za účelem probrání hlavních pojmů látky pokryté učebnicí *Žemě a její národy* a jsou navrženy tak, aby podporovaly kritické myšlení a zapojovaly studenty plněji do výuky. Typy otázek zahrnují otázky týkající se animovaných map, primárních pramenů, jako jsou výstřižky z novin, nebo fiktivní scénáře, jako například konverzace s historickou postavou nebo nález diáře s úkolem doplnit chybějící informace, ale také s hlubšími soubory otázek k primárním pramenům, týkajícím se hlavních témat, s vyšším počtem relevantních primárních pramenů, a otázkami, které vyžadují hlubší analýzu historických dokumentů. Mnohé z těchto otázek se týkají obrázků či úryvků z audio- a videozáznamů. Studenti získávají na svou práci okamžitou zpětnou vazbu (nejen, co mají správně a co ne, ale také proč), a mohou se také rozhodnout procvičit si látku na dalším souboru otázek. V rámci kurzu je také k dispozici prohlédávací e-kniha, kterou si mohou studenti při práci v kurzu snadno procházet. Dostupné jsou také tutoriály ke čtení z mapy a psaní, aby studenti vzali práci za správný konec.

Snadno použitelné ovládací rozhraní kurzu Aplia vyučujícím umožňuje sdílet oznámení, nahrávat materiály pro kurz, moderovat studentské diskuse, rozesílat studentům e-maily i spravovat záznamy známek. Znalý a přátelský tým podpory nabízí pomoc a individuální podporu při přizpůsobování úloh rozvrhu kurzu vyučujícího. Pro více informací a zhlédnutí ukázky pro tuto knihu navštivte www.aplia.com.

Čítanka MindTap pro *Žemě a její národy* je e-kniha speciálně navržená pro způsoby, kterými studenti vstřebávají obsahové a mediální prameny. MindTap kombinuje promyšlenou ergonomii navigace, pokročilé studentské anotace, psaní poznámek, vyhledávací nástroje, vložené mediální prameny, jako je video nebo shrnutí kapitoly na MP3, primární pramené dokumenty s otázkami pro kritické uvažování a interaktivní mapy (s detailním přiblížením). Studenti využijí e-knihu jako svůj primární text nebo jako multimediální doplněk svých tištěných knih. E-čítanka MindTap je k dostání v rámci online nabídek MindTap a Aplia na adrese www.cengagebrain.com.

Online PowerLecture od Cognero® [ISBN: 9781285455013]. PowerLecture je plnohodnotná multimediální online pomůcka pro přípravu lekce, prezentaci a testování. Rozhraní je dostupné přes Cengage.com/login pomocí vašeho fakultního účtu. Ke stažení zde naleznete: prezentace ke knize v Microsoft® PowerPoint®, zásobárnu testů jak ve formátu Microsoft® Word®, tak Cognero®, manuál pro vyučujícího, slidy s obrázky v Microsoft® PowerPoint® a knihovnu obrázků ve formátu JPEG.

Zásobárna testů nabízí formáty Microsoft® Word® a Cognero® a pro každou kapitolu obsahuje otázky pro výběr z možností i pro vlastní kompozici. Cognero® je flexibilní online systém, který vám umožňuje sepisovat, upravovat a spravovat obsah zásobárny testů pro šesté vydání učebnice *Žemě a její národy*. Okamžitě vytvoří vícero verzí testu a zadáte je prostřednictvím systému řízení výuky ve své třídě, nebo kdekoli se budete nacházet, aniž by bylo třeba zvláštních instalací.

Manuál vyučujícího obsahuje pro každou kapitolu: osnovu a shrnutí, otázky, nad nimiž se lze kriticky zamyslet, aktivity, jimž se lze věnovat v rámci hodiny, tipy, jak lze zahájit přednášku, seznam klíčových výrazů a jejich definic, doporučené čtení a webové pomůcky. Prezentace v Microsoft® PowerPoint® jsou vizuální osnovy každé kapitoly, připravené k použití. Dají se snadno přizpůsobit vašim přednáškám a nabízejí spolu s obrázkovou prezentací v Microsoft® PowerPoint® také knihovny obrázků ve formátu JPEG. Svou Online PowerLecture si můžete otevřít na www.cengage.com/login.

History CourseMate. Doprovodný materiál History CourseMate od Cengage Learning oživí kurz interaktivním učením, studijními pomůckami a cvičeními pro přípravu na testy, které doprovází tištěnou učebnici. Použijte stopovač zapojení, monitorujte tak, jak se studenti zapojují do kurzových aktivit, a sledujte, jak jejich porozumění roste s tím, jak s třídou probíráte tištěnou učebnici a webové stránky týkající se probírané látky. Interaktivní e-kniha umožňuje studentům zapisovat si poznámky, zvýrazňovat si a prohledávat látku a pracovat s vloženými médii (jako jsou kvízy, kartičky s pojmy, primární prameny a videa). Více na www.cengage.com/coursemate.

Čítanka kurzu CourseReader je online kolekce primárních a sekundárních pramenů, které vám umožní v několika minutách vytvořit elektronickou čítanku na míru. Se snadno použitelným rozhraním a známkovacím nástrojem si můžete vybrat, co přesně svým studentům zadáte – jednoduše prohledávejte nebo procházejte rozsáhlou dokumentovou databázi Cengage Learning a prohlížejte si náhledy individualizovaných kolekcí materiálů. Kromě psaných pramenů všeho druhů (dopisy, zápisy z diářů, promluvy, novinová vyprávění, aj.), zahrnuje celá databáze rostoucí počet obrazových, filmových a audiovizuálních klipů.

Každý dokument primárních pramenů obsahuje popisný úvod, který ho zasadí do kontextu, a je navíc podpořen otázkami, nad nimiž se lze kriticky zamyslet, i otázkami s více odpověďmi, které mají ujasnit klíčová fakta. Více informací najdete na www.cengage.com/coursereader.

Cengagebrain.com. Šetří vašim studentům čas a peníze. Nasměřujte je na www.cengagebrain.com, kde je k dispozici výběr formátů a úspor, a zlepšete jejich šance ve vašich hodinách uspět. Cengagebrain.com je internetový obchod Cengage Learning a jako takový je jediným místem s více než 10 000 novými učebnicemi, e-knihami, e-kapitolami, studijními pomůckami a doplňkovými materiály k poslechu. Studenti mají volnost výběru materiálů, které lze zakoupit – přesně to, co potřebují, a kdy to potřebují. Studenti mohou ušetřit 50 procent na elektronických učebnicích a zaplatit částky od pouhých 50 Kč (1,99 \$) za jednotlivou kapitolu.

Čtenářský program Cengage Learning vydává množství čítanek, z nichž některé obsahují exkluzivně primární prameny, jiné kombinují primární a sekundární prameny a některé jsou navrženy tak, aby studenty provedly celým procesem historického bádání. Navštivte cengage.com/history, kde najdete úplný seznam čítanek.

Individuální možnosti. Nikdo nezná vaše studenty tak jako vy. Dejte jim teď ke čtení text, který je jim střížený na míru. Cengage Learning nabízí individuální řešení i pro Váš kurz – ať už menšími úpravami učebnice *Žemě a její národy*, aby lépe odpovídala vašim

syllabům, nebo kombinováním celé řady pramenů, jímž vzniknou skutečně unikátní výukové nástroje. Můžete si vybrat kapitoly, zahrnout svůj vlastní materiál, přidat další cvičení s mapami s pomocí Atlasu Rand McNally a vytvořit text, který vyhovuje Vašemu způsobu výuky. Ujistěte se, že vaši studenti za své peníze získají ze své učebnice co nejvíc, tím, že jim dáte přesně to, co potřebují. Kontaktujte zástupce Cengage Learning a zjistěte více o individuálních řešeních pro váš kurz.

Podpora pro studenty

Writing for College History, první vydání [ISBN: 9780618306039]. Sestaveno Robertem M. Frakesem z Clarion University. Tato stručná příručka pro přehledové kurzy amerických dějin, západní/evropské civilizace a dějin světové civilizace provádí studenty různými typy psaných úloh, se kterými se v kurzech dějin mohou setkat. Nabízí příklady studentských úloh a objektivní posouzení studentských prací a zaměřuje se na pravidla a ustálené postupy při kompozici pro kurzy historie.

The History Handbook, druhé vydání [ISBN: 9780495906766]. Sestavená Carol Berkinovou z Baruch College, City University of New York, a Betty Andersonovou z Boston University. Tato kniha učí studenty studijním dovednostem jak základním, tak specifickým pro studium dějin, jako je četba primárních pramenů, bádání v historických tématech a správné citování pramenů. *The History Handbook* je o poznání levnější než srovnatelné dovednostně vzdělávací texty a nabízí také tipy pro internetové bádání a vyhodnocování pramenů.

Doing History: Research and Writing in the Digital Age, druhé vydání [ISBN: 9781133587880]. Sestaveno Michaelem J. Galganem, J. Chrisem Arndtem a Raymondem M. Hysereem z James Madison University. Ať už se vydáváte cestou studia oboru historie jako hlavního předmětu, nebo jen pasete po přímočarém a systematickém průvodci psaním úspěšných článků, bude pro vás tento text nepostradatelnou příručkou dějinného bádání. Tento text od začátku do konce popisuje bádání a psaní o dějinách, dotýká se každého kroku procesu, od vyhledávání pramenů a shromažďování informací po jednoznačnou výstavbu textu a správné citace různých stylů a vyhýbání se plagiátorství. Zjistíte také, jak co nejlépe využít každého dostupného nástroje, zejména technologie, která vám pomůže celý proces provést efektivně a efektně.

The Modern Researcher, šesté vydání [ISBN: 9780495318705]. Sestaveno Jacquesem Barzunem a Henrym F. Graffem z Columbia University. Tento klasický úvod do techniky bádání a umění vyjadřování je široce využíván v kurzech historie, ale je také vhodný pro kurzy psaní a badatelských metod v jiných odvětvích. Barzun a Graff se v něm důkladně věnují aspektům badatelské práce od výběru tématu přes shromažďování, analýzu, sepisování, úpravy a vydání výsledků bádání, vykládá proces nikoliv jako soubor pravidel, ale prostřednictvím skutečných příkladů, které jemně nuance bádání zasazují do užitečných souvislostí. Část první se věnuje zásadám a metodám bádání, část druhá pokrývá psaní, přednášení a přípravu práce k publikaci.

Rand McNally, Historical Atlas of the World, druhé vydání [ISBN: 9780618841912]. Tento cenný zdroj vědomostí zahrnuje více než 70 map, které ilustrují rozmanitou paletu dějin od doby před vynálezem písma až po současnost. Ukazuje, jak se kultura a civilizace propojují a vzájemně na sebe působí. Mapy jasně ukazují, že dějiny nejsou nehybné, ale vyznačují se změnou a pohybem napříč časem. Mapy ukazují změny, kdy ilustrují dynamiku expanzí, spoluprací a konfliktů. Tento atlas obsahuje mapy, které zobrazují svět od začátku civilizace, politický vývoj hlavních oblastí světa, rozšířený výklad o Africe, Latinské Americe a Blízkém východu, současný islámský svět a světový populační vývoj mezi lety 1900 a 2000.

PODĚKOVÁNÍ

Přípravě šestého vydání prospělo kritické čtení mnoha kolegů. Naše upřímné poděkování patří zejména přispěvateli Michaelu Wertovi z Marquette University, který propůjčil svůj čerstvý pohled výkladům o východní Asii. Děkujeme Beatrice Manz z Ústavu dějin na Tufts University, která poskytla své odborné vedení při sestavování nové sekce o pasteveckém nomádství v Části I. Dále dlužíme dík za dohled a různé úpravy skupině odborníků, do které patří: Hedrick Alixopulos, Santa Rosa Junior College; Hayden Bellenoit, U.S. Naval Academy; Dusty Bender, Central Baptist College; Cory Crawford, Ohio University; Adrian De Gifis, Loyola University v New Orleans; Peter de Rosa, Bridgewater State University; Aaron Gulyas, Mott Community College; Darlene Hall, Lake Erie College; Vic Jagos, Scottsdale Community College; Adrien Ivan, Vernon College; Andrew Muldoon, Metropolitan State College v Denveru; Percy Murray, Shaw University; Dave Price, Santa Fe College; Anthony Steinhoff, University of Tennessee-Chattanooga; Anara Tabyshalieva, Marshal University; Susan Autry, Central Piedmont Community College; Anna Collins, Arkansas Tech University; William Connell, Christopher Newport University; Christopher Cameron, University of North Carolina at Charlotte; Gregory Crider, Winthrop University; Shawn Dry, Oakland Community College; Nancy Fitch, California State University, Fullerton; Christine Haynes, University of North Carolina at Charlotte; Mark Herman, Edison College; Ellen J. Jenkins, Arkansas Tech University; Frank Karpel, The Citadel; Ken Koons, Virginia Military Institute; David Longfellow, Baylor University; Heather Lucas, Georgia Perimeter College; Jeff Pardue, Gainesville State College; Craig Patton, Alabama A & M University; Amanda Pipkin, University of North Carolina v Charlotte; Linda Scherr, Mercer County Community College; Robert Sherwood, Georgia Military College; Brett Shufelt, Copiah-Lincoln Community College; Peter Thorsheim, University of North Carolina v Charlotte; Kristen Walton, Salisbury University; Christopher Ward, Clayton State University; William Wood, Point Loma Nazarene University.

Když se autoři učebnice pustí do psaní, mají sklony si myslet, že 90 procent úsilí spočívá na nich a 10 procent na různých redaktorech a produkčních specialistech ve službách nakladatele. Jak naivní. Tato kniha by nikdy nespátřila světlo světa nebýt velkorysého úsilí skvělého týmu profesionálů, kteří převedli slova autorů do krásně uspořádaného tisku. Nemenšími dlužníky personálu Cengage Learning zůstáváme i v případě šestého vydání. Produkční manažerka Brooke Barbier nám po celou dobu redakčního procesu poskytovala autoritativní, ale laskavé vedení. Vedoucí vývojářka obsahu Tonya Lobato nám nabídla prozíravou a laskavou podporu, když se autoři snažili do textu zapracovat množství nových nápadů a témat. Vedoucí manažerka obsahového projektu Carol Newman posouvala práci produkčními stadii, aby se dodržel napnutý harmonogram. Vynikající práci na rešerši fotografického materiálu odvedla Abbey Stebbing.

Děkujeme také bezpočtu studentů, jejichž dotazy a připomínky, vyjádřené buďto prostřednictvím jejich vyučujících, nebo přímo, daly tomuto přepracování jeho stávající tvar. Nadále rádi přijmeme návrhy, dotazy i kritiku všech čtenářů. Kontaktujte nás, prosím, v našich jednotlivých institucích.

O autorech

RICHARD W. BULLIET je profesorem dějin Blízkého východu na Kolumbijské univerzitě, získal Ph.D. na Harvardské univerzitě. Napsal vědecké práce na mnoho témat jako sociální a ekonomické dějiny starověkého Íránu: *Patriciové Nišápúru* (The Patricians of Nishapur) a *Bavlna, klima a velbloudi v raně islámském Íránu* (Cotton, Climate, and Camels in Early Islamic Iran); dějiny vztahů mezi lidmi a zvířaty: *Velbloud a kolo* (The Camel and the Wheel) a *Lovci, pastevcí a karbanátky* (Hunters, Herders, and Hamburgers); proces konverze k islámu: *Konverze k islámu ve středověku* (Conversion to Islam in the Medieval Period); a celkový průběh islámských společenských dějin: *Islám: Pohled zvenčí* (Islam: The View from the Edge) a *Argumenty ve prospěch islámsko-křesťanské civilizace* (The Case for Islamo-Christian Civilization). Je editorem *Kolumbijských dějin 20. století* (Columbia History of the Twentieth Century). Vydal čtyři romány, spolupodílel se na redakci *Encyklopedie současného Blízkého východu* (The Encyclopedia of the Modern Middle East) a uváděl televizní vzdělávací cyklus o Blízkém východu. Byl oceněn Guggenheimovým stipendiem (John Simon Guggenheim Memorial Foundation Fellowship) a stipendiem Carnegie Corporation (Carnegie Corporation Scholar).

PAMELA KYLE CROSSLEY získala Ph.D. v oboru dějiny moderní Číny na Yale University. V současnosti je držitelkou profesorské pozice Roberta a Barbary Blackových pro historii (Robert and Barbara Black Professor of History) na Dartmouth College. Mezi její knihy patří *Výstřední cesta: Interpretace dějin Číny od roku 1800* (The Wobbling Pivot: An Interpretive History of China Since 1800), *Co jsou globální dějiny?* (What Is Global History?), *Průsvitné zrcadlo: Dějiny a identita čchingské říšské ideologie* (A Translucent Mirror: History and Identity in Qing Imperial Ideology), *Mandžuoové* (The Manchus), *Osirelí válečníci: Tři mandžuské generace a konec čchingského světa* (Orphan Warriors: Three Manchu Generations and the End of the Qing World) a *Globální společnost: Svět po roce 1900* (Global Society: The World Since 1900, společně s Lynn Hollen Lees a Johnem W. Seervosem).

DANIEL R. HEADRICK získal Ph.D. v oboru historie na Princeton University. Je emeritním profesorem historie a sociologie na Roosevelt University v Chicagu a je autorem několika knih o dějinách technologie, imperialismu a mezinárodních vztahů, mezi nimi také knih *Nástroje říší: Technologie a evropský imperialismus v 19. století* (The Tools of Empire: Technology and European Imperialism in the Nineteenth Century), *Týkadla pokroku: Předávání technologií ve věku imperialismu* (The Tentacles of Progress: Technology Transfer in the Age of Imperialism), *Neviditelná zbraň: Telekomunikace a mezinárodní politika* (The Invisible Weapon: Telecommunications and International Politics), *Technologie: Světové dějiny* (Technology: A World History), *Moc nad národy: Technologie, prostředí a západní imperialismus od roku 1400 po současnost* (Power Over Peoples: Technology, Environments and Western Imperialism, 1400 to the Present) a *Když informace dospěly: Technologie a vědomosti ve věku rozumu a revoluce, 1700–1850* (When Information Came of Age: Technologies of Knowledge in the Age of Reason and Revolution, 1700–1850). Své články vydával v *Journal of World History* a v *Journal of Modern History*, a byl oceněn stipendiem Národní nadace pro podporu humanitních věd, Guggenheimovým stipendiem a Nadačí Alfreda P. Sloana.

STEVEN W. HIRSCH je držitelem Ph.D. v oboru klasických studií na Stanford University a v současnosti je docentem v oboru klasických studií na Tufts University. Obdržel grant z Národní nadace pro podporu humanitních věd a Massachusettské nadace pro podporu humanitních věd a veřejnou politiku. Jeho výzkum a publikace zahrnují knihu *Přátelství barbarů: Xenofón a Perská říše* (The Friendship of the Barbarians: Xenophon and the Persian Empire), ale také články a recenze ve vědeckých časopisech *Classical Journal*, *American Journal of Philology* a *Journal of Interdisciplinary History*. V současnosti dokončuje komparativní studii starověkých civilizací řecko-římské a čínské.

LYMAN L. JOHNSON je emeritním profesorem historie na University of North Carolina v Charlotte, který získal Ph.D. v oboru historie Latinské Ameriky na University of Connecticut. Dvojnásobný obdržitel grantu z programu Fulbright-Hays pro přednášení v cizině (Senior Fulbright-Hays Lecturer) a stipendista nadace Tinker, Výzkumné rady pro společenské vědy, Národní nadace pro podporu humanitních věd a Americké filosofické společnosti. Mezi jeho nedávné knihy patří: *Plebejské Buenos Aires a atlantský svět 1776–1810* (Plebeian Buenos Aires and the Atlantic World, 1776–1810), *Smrt, utínání končetin a paměť* (Death, Dismemberment, and Memory), *Tváře cti* (The Faces of Honor, společně se Sonyou Lipsett-Rivera), *Následné otřesy: Žemětřesení a lidová politika v Latinské Americe* (Aftershocks: Earthquakes and Popular Politics in Latin America, společně s Jürgenem Buchenauem), *Eseje o dějinách cen v Latinské Americe 18. století* (Essays on the Price History of Eighteenth-Century Latin America, společně s Enriquem Tandeterem) a *Latinská Amerika v koloniální éře* (Colonial Latin America, společně s Markem A. Burkholderem). Také vydával ve vědeckých časopisech, mimo jiné v *Hispanic American Historical Review*, *Journal of Latin American Studies*, *International Review of Social History*, *Social History* a *Desarrollo Económico*. Sloužil také na pozici prezidenta Konference latinskoamerických dějin.

DAVID NORTHRUP získal titul Ph.D. v oboru afrických a evropských dějin na Kalifornské univerzitě v Los Angeles. Publikoval akademické práce na témata dějin Afriky a atlantského prostoru a dějin světa. Jeho nejnovějšími knihami jsou *Jak se angličtina stala globálním jazykem* (How English Became the Global Language), třetí vydání *Jak Afrika objevovala Evropu* (Africa's Discovery of Europe, 1450–1850) a *Deník Antery Duka, afrického obchodníka s otroky 18. století* (Diary of Antera Duke, an Eighteenth-Century African Slave Trader). Vyučoval na střední škole na venkově v Nigérii, na Tuskegee Institute v Alabamě, na Boston College a na Mezinárodní univerzitě Benátky a byl prezidentem Světové historické asociace.

Redakční poznámka (upraveno pro české vydání)

V souladu s cílem autorů přibližovat se dějinám světa bez zvláštního zřetele na tu či onu kulturu se i v českém překladu používají zkratky „př. n. l.“ a „n. l.“, které jsou ideově neutrálnější než (jinak v nakladatelství Vyšehrad běžné) zkratky „př. Kr.“ a „po Kr.“.

Protože mnozí čtenáři originálu jsou více obeznámeni s anglickým měrným systémem než s metrickým, měrné jednotky se v originálu obvykle udávají v anglickém systému s metrickými ekvivalenty v závorkách. V českém vydání používáme jen metrický systém, a kde v originálu nebyl použitý ani v závorkách, uvádíme jej podle vlastního převodu.

Vlastní jména přejatá z cizích jazyků se ve své většině uvádí ve stejné podobě jako v publikaci *Dějiny světa: globální dějiny od počátků do 21. století*, která vyšla v šesti svazcích v nakladatelství Vyšehrad (2012–2014¹, první a druhý svazek 2019²).

Země a její národy

GLOBÁLNÍ DĚJINY

- KAPITOLA 1 Příroda, lidstvo a dějiny do roku 3500 př. n. l.
- KAPITOLA 2 První civilizace údolí řek, 3500–1500 př. n. l.
- KAPITOLA 3 Středomoří a Blízký východ, 2000–500 př. n. l.
- KAPITOLA 4 Nové civilizace mimo centrální oblast západní Asie, 2300 př. n. l. – 350 n. l.

British Museum/HP/Art Resource, NY

Babylónská mapa světa, asi 600 př. n. l. Tato mapa na hliněné tabulce s popisky psanými akkadským klínovým písmem zobrazuje plochý, okrouhlý svět s městem Babylón uprostřed. Mezi blízkými útvary mezopotámské krajiny znázorňuje řeku Eufrat, hory, bažiny a města. Za velkým slaným mořem, které krajinu obklopuje, je sedm mytických oblastí. Jako mnohé starověké národy věřili i Babylóňané, že v dalekých zemích se vyskytují bájní tvorové, podivné národy a tajemné přírodní úkazy.

Vznik lidských společností, do roku 500 př. n. l.

Lidské bytosti se v průběhu několika milionů let vyvinuly z primátů v Africe. Díky schopnosti chodit vzpřímeně, velkým mozkům, rukám s protilehlými palci a schopnosti mluvit dokázali raní lidé pracovat společně a vytvářet nástroje, s jejichž pomocí přežívali v různých prostředích. Relativně rychle se rozšířili do téměř všech obyvatelných oblastí na světě, kde se živilo lovem a sběrem rostlinných produktů. Asi před 10 000 lety začaly některé skupiny lidí pěstovat plodiny, domestikovat zvířata a vyrábět keramické nádoby pro uchovávání potravin. Tento vývoj vedl ke vzniku stálých sídel – zprvu malých vesnic a později větších měst.

Nejranější komplexní společnosti se zformovaly v údolích velkých řek v Mezopotámii, Egyptě, Pákistánu a severní Číně. V těchto aridních oblastech záviselo zemědělství na vodě z řek a vyvinula se centra politické moci, která mohla organizovat práce nutné při kopání a údržbě zavlažovacích systémů. Těmto raným společnostem vládli z městských center králové a kněží s pomocí správců, písařů, vojáků, obchodníků, řemeslníků a dalších obyvatel se zvláštními dovednostmi. Tyto skupiny obyvatel se živily přebytky jídla vypěstovaného na venkově poddanými rolníky.

V důsledku vyhledávání surovin, zejména kovů, ovládla některá centra moci rozsáhlejší teritoria. Tento vývoj podnítil dálkový obchod a diplomatické vztahy mezi hlavními mocnostmi. Řemeslníci vyráběli zbraně, nástroje a rituální předměty z bronzu a kultura a technologie se šířily do sousedících oblastí, jako byly jižní Čína, Núbie, Syropalestina, Malá Asie a egejská oblast.

Na západní polokouli vedly odlišné geografické podmínky k charakteristickým vzorcům technologické a kulturní odezvy. O těchto raných civilizacích v jižním Mexiku a v andské oblasti Jižní Ameriky pojednává Část II.

Přehled kapitoly

Africká geneze

- Co jsme se ve světle vědeckých pokroků v našem chápání původu lidstva dozvěděli o našem vztahu k Zemi a ostatním druhům?

Technologie a kultura v době ledové

- Jak lidem fyzické a mentální schopnosti, které si postupně vyvinuli, umožnily přizpůsobovat svůj způsob života novým prostředím během velké doby ledové?

Zemědělská revoluce

- Jak se lidské společnosti po takřka 2 milionech let fyzického a kulturního vývoje v různých částech světa naučily ovládat přírodu pomocí zemědělství a domestikace zvířat?

Život v neolitických společnostech

- Které kulturní výdobytky charakterizují život v mladší době kamenné?

Závěry

- ROZMANITOST A NADVLÁDA Jeskynní umění
- PROSTŘEDÍ A TECHNOLOGIE Ledový muž Ötzi

David Coulson/Robert Estall Photo Agency

Rytina dvou kusů dobytka na Sahaře, asi 5000 př. n. l. Asi 10 000 let př. n. l. se lidé usadili v centrální Sahaře a začali vytvářet rytiny do kamene s vyobrazeními zvířat. Tyto rytiny dokládají dokonalou znalost držení těla, pohybů a anatomie zvířete.

Příroda, lidstvo a dějiny do roku 3500 př. n. l.

Malby a rytiny do kamene vytvořené ranými lidmi před desítkami tisíc let se našly na všech kontinentech. Toto vyobrazení dobytka někdo vyryl do kamene kolem roku 5000 př. n. l., kdy Sahara ještě nebyla poušť, nýbrž savana s bujnou vegetací, která byla domovem bezpočtu druhů divokých zvířat. Proč rytinu vytvořili a jaký pro ně měla původně význam, zůstane nejspíš tajemstvím. Zůstane ale také krásným uměleckým dílem, které odhaluje náš lidský původ.

Dávno před vynálezem písma si společenství předávala příběhy o tom, jak byli stvořeni lidé a příroda. Někteří, jako národ Jorubů v západní Africe, si vyprávěli, že první lidé sestoupili na zemi z nebe. Jiní, jako Hopiové na jihozápadě Severní Ameriky, tvrdili, že lidé vystoupili z jámy v zemi. Ačkoliv mýty o stvoření obvykle vysvětlují, jak vznikl způsob života, společenské rozdělení a kulturní systém daného národa, nevyznačují se historickou přesností, jak ji dnes chápeme, a nebylo to ani jejich účelem. Stejně jako u příběhu Adama a Evy z hebrejské Bible měly za cíl definovat morální principy, o kterých byli lidé přesvědčeni, že by se jimi měl řídit jejich vztah k nadpřirozenému světu, k sobě navzájem i ke zbytku přírody.

V 19. století se začaly hromadit důkazy o skutečném původu lidstva. Přírodovědci našli ostatky raných lidí, kteří byli podobní lidoopům. Jiné objevy ukazovaly, že známé způsoby života, založené na obdělávání půdy a pastevectví, se neobjevily jednu nebo dvě generace po stvoření, jak se domnívaly mnohé mýty, ale desítky tisíc let poté, co se objevili první lidé. Tyto důkazy nám umožňují stejně smysluplný výklad lidské identity jako mýty o stvoření.

AFRICKÁ GENEZE

V 19. století byly objeveny ostatky pravěkých bytostí, které mají jak lidské, tak lidoopí rysy, což vyvolalo rozruch a ostré polemiky. Nálezy mnohé lidi rozladily, protože nabourávaly jejich náboženskou víru o původu člověka. Jiní je vítali jako konečné důkazy toho, co si dlouhodobě mysleli, totiž že se fyzické rysy moderních lidí vyvíjely neskutečně dlouhou dobu.

Interpretace důkazů

V německém údolí Neandertal objevili dělníci roku 1856 zkamenělé kosti bytosti, která se tělem značně podobala člověku, ale měla nízkou čelní kost a silné nadočnicové oblouky, jako u lidoopů. Ačkoliv dnes víme, že šlo o neandrtálce, typ lidí, který se v Evropě a na Blízkém východě běžně vyskytoval před 135 000 – 25 000 lety, v polovině 19. století byla myšlenka lidí, kteří se od těch současných lišili, tak nová, že se někteří vědci domnívali, že šlo o zdeformované jedince z nedávné doby.

Evoluce Biologická teorie, že změny, které časem postupně nastávají ve stavbě rostlin a zvířat, převážně jako důsledek přirozeného výběru a genetických mutací, mají za následek vznik nových druhů.

Tři roky po neandrtálských nálezech vydal mladý anglický přírodovědec, Charles Darwin, knihu *O původu druhů* (*On the Origin of Species*), ve které předkládal argumenty pro to, že časový rámec veškerého biologického života je mnohem delší, než se většina lidí domnívala. Darwin své závěry zakládal na průkopnickém výzkumu jiných vědců i svém vlastním zkoumání zkamenělin a živých rostlin a zvířat v Latinské Americe. Navrhl hypotézu, že nesmírnou rozmanitost živých druhů a hluboké změny v jejich stavbě v čase lze vysvětlit přirozeným výběrem, tedy procesem, při kterém se biologické variace, které posilují schopnost populace přežít, v daném druhu stávají dominantními. Podle jeho teorie změny způsobené tímto procesem mohou vést až k **evoluci** odlišných nových druhů.

V knize *Původ člověka* (*The Descent of Man*, 1871) obrátil Darwin pozornost k citlivému tématu lidské evoluce a shrnul sílicí konsensus přírodních vědců, že se lidstvo vyvinulo stejným procesem přirozeného výběru. Kvůli množství fyzických podobností mezi lidmi a africkými lidoopy navrhl hypotézu, že je domovem prvních lidí právě Afrika, ačkoliv pro podporu jeho hypotézy v jeho době neexistovaly fosilní důkazy.

Následující velké objevy poukázaly na to, že původ lidstva je spíše v Asii než v Africe. Na indonésckém ostrově Jáva odkryl Eugène Dubois v roce 1891 pravěké temeno lebky druhu, kterému se brzy začalo říkat člověk jávský. V roce 1929 nedaleko Pekingu v Číně Pchej Wen-čung objevil podobný fragment lebky druhu, který je znám jako člověk pekingský.

V té době už existovaly nálezy ještě starších fosilií v jižní Africe. V roce 1924 našel Raymond Dart lebku lidského druhu, který nazval *Australopithecus africanus* (africký jižní lidoop), o kterém tvrdil, že je přechodem od lidoopů k raným lidem. Po mnoho let odborníci Dartovu myšlenku rozporovali, protože jakkoli *Australopithecus africanus* chodil vzpřímeně jako lidé, jeho mozek měl velikost mozku lidoopa.

Od roku 1950 objevili Louis a Mary Leakeyovi a jejich syn Richard spolu s mnoha dalšími bohaté nálezy fosilií raných lidí v odkrytých usazeninách východoafrické Velké příkopové propadliny. Tyto nálezy do velké míry dokládají Dartovu hypotézu i Darwinův odhad, že přirozená místa výskytu lidoopů v Africe byla zároveň kolébkou lidstva.

Vývoj moderních archeologických postupů naše vědění obohatil. Výzkumníci dnes již neprovádí jen samotný sběr kostí, ale zkoumají také zkamenělé pozůstatky dalších tvorů, semen, a dokonce i pylu, které existovaly v jejich době, a podávají doklady o prostředí, ve kterém raní lidé žili. Umí také změřit věk většiny nálezů podle rychlosti molekulárních změn draslíku přítomného v minerálech lávových přelivů, nebo uhlíku ve dřevě a kostech.

Další zásadní výzkumný přístup se otevřel rozluštěním celého lidského genomu v roce 2003. Výzkumníci tak mohou zpětně vyvozovat závěry z genetických rozdílů mezi jednotlivci současné lidské populace a odpovídat na otázky, jako kdy se poprvé objevila řeč, jak velká byla přibližně populace lidských předků v severovýchodní Africe a kde se vyskytovala, nebo kdy někteří její členové odešli z kontinentu, popřípadě určit cesty, kterými se migrující skupiny lidí nakonec rozšířily do všech obyvatelných částí planety, a kdy se vyvinula barva kůže jednotlivých lidských populací.

Kombinací těchto forem dokladů s rostoucím porozuměním tomu, jak se na prostředí přírody adaptovaly ostatní druhy, mohou výzkumníci v posledních několika milionech let vystopovat evoluční změny, které vedly ke vzniku současného člověka.

Lidská evoluce

Australopitéci Skupina několika vyhynulých druhů lidem podobných primátů, kteří se vyskytovali v době před asi 4,5 až 1,4 miliony lety (rod *australopithecus*).

Hominidé Biologická čeleď, která zahrnuje lidi a lidem podobné primáty.

Bipedie Schopnost vzpřímené chůze po dvou nohách, charakteristická pro hominidy.

Biologové **australopitéky** a člověka zařazují do společné čeledi primátů známé jako **hominidé**. Primáti jsou členy třídy teplokrevných čtyřnohých společenských zvířat známých jako savci, která se prosadila asi před 65 miliony lety. První hominidé se datují do doby před asi 7 miliony let.

Mezi žijícími primáty je současný člověk nejbliže příbuzný africkým lidoopům – šimpanzům a gorilám. V Darwinově době se s oblibou (a kontroverzně) říkalo, že jsme potomky lidoopů. Ve skutečnosti mají lidoopové a lidé společné předky. Přes 99 procent lidské DNA, základního genetického stavebního plánu, se shoduje s DNA velkých lidoopů. Tři rysy však lidi od lidoopů a dalších primátů odlišují. Z těchto tří rysů se nejdříve vyvinula **bipedie** (vzpřímená chůze po dvou nohách). Vzpřímením se přední končetiny oprostí od jakékoliv role v suchozemské lokomoci a umožní posílení jednoho staršího rysu primátů, dlouhých rukou s protilehlým palcem, které dokážou pomocí prstů obratně manipulovat předměty. Druhým vymežujícím rysem současného člověka je velmi velký mozek. Kromě toho, že lidem umožňuje myslet abstraktně, prožívat hluboké emoce a vytvářet komplexní

CHRONOLOGIE		
Geologické epochy	Druhy a migrace	Technologický pokrok
7 000 000 př. n. l.	7 000 000 př. n. l. první hominidé	
4 000 000 př. n. l.	4 500 000 př. n. l. Australopithecines 2 300 000 př. n. l. raní <i>Homo habilis</i>	2 600 000 př. n. l. první kamenné nástroje; společnosti lovců a sběračů
2 000 000 př. n. l.	2 000 000 – 9000 př. n. l. pleistocén (velká doba ledová)	2 000 000 – 8000 př. n. l. paleolit (starší doba kamenná)
1 000 000 př. n. l.	400 000 – 100 000 př. n. l. archaický <i>Homo sapiens</i>	500 000 př. n. l. využívání ohně
100 000 př. n. l.	500 000 př. n. l. anatomicky současný <i>Homo sapiens</i> v Africe 50 000 př. n. l. behaviorálně současný <i>Homo sapiens</i> vlastní schopnost řeči migrace do Eurasie 46 000 př. n. l. současný člověk v Austrálii 18 000 př. n. l. současný člověk v Americe	30 000 př. n. l. první jeskynní malby
10 000 př. n. l.	9000 př. n. l. – současnost holocén	8000–2000 př. n. l. neolit (mladší doba kamenná) první zemědělství

společenské vztahy, ovládá tento větší mozek jemnou motoriku pohybů ruky a jazyka, čímž zvyšuje schopnost lidí používat nástroje a podporuje vývoj řeči. Fyzická možnost jazyka však závisí na třetím určujícím rysu lidí: umístění hrtanu. U lidí je uložený mnohem níže v krku než u kteréhokoliv jiného primáta.

Tyto zásadní biologické rysy jsou důsledkem přirozeného výběru, zachování genetických změn, které podporovaly schopnosti předků současného člověka přežít a množit se. Zásadní posun ve světovém klimatu vedl u předků člověka i u jiných druhů k evolučním změnám. Klesající teploty vyvrcholily v období **velké doby ledové** neboli pleistocénu, která trvala od asi 2 milionů let př. n. l. po asi 9000 let př. n. l. (viz Chronologie). Tyto teplotní změny, změněné vodní srážky a vegetace měly na rostliny i zvířata nesmírný dopad a způsobily evoluci množství nových druhů.

Počínaje zhruba před 4,5 miliony lety se ve východní a jižní Africe vyvinulo několik druhů australopitéků. V severní Etiopii vykopal v roce 1974 Donald Johanson dobře zachovanou kostru pětadvacetileté pravěké ženy, které dal jméno Lucy. Objevem zkamenělých stop v Tanzanii v roce 1997 nám Mary Leakeyová dala vizuálně ohromující důkaz toho, že australopitékové chodili po dvou nohách. Bipédie se vyvinula, protože z ní australopitékové těžili určitou výhodu pro přežití. Některé studie naznačují, že chůze a běh po dvou nohách je energeticky velmi účinná. Podle jiné teorie dvojnožci přežívali snáze, protože mohli svým družkám a dětem snášet domů náručí jídla.

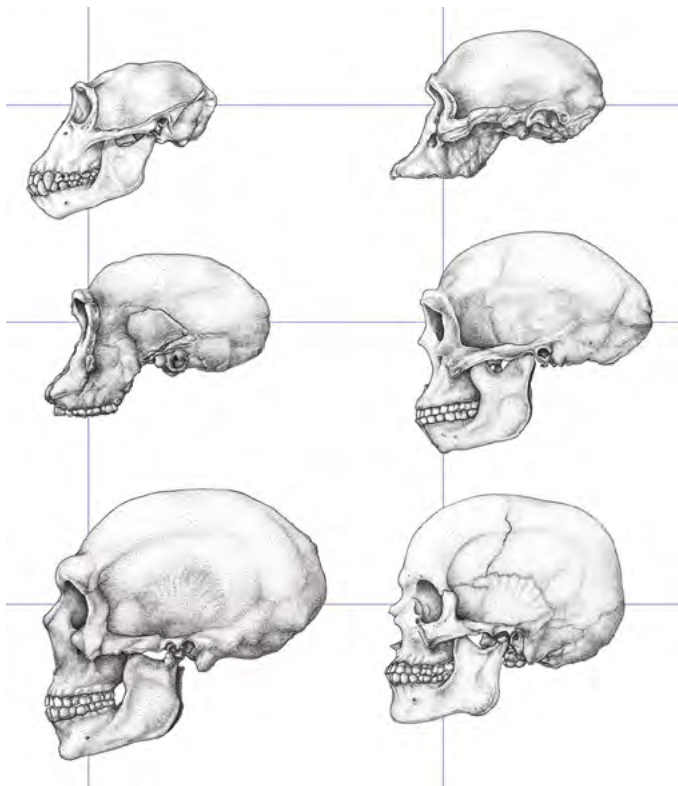
Klimatické změny v období před 2 a 3 miliony lety vedly k evoluci nového druhu, prvního, který se řadí do stejného rodu jako současný člověk (*Homo*). V rokli Olduvai v severní Tanzanii našel začátkem šedesátých let 20. století Louis Leakey zkamenělé ostatky tvora, kterého nazval *Homo habilis* (člověk zručný). Od australopitéků se *Homo habilis* nejvíce lišil svým mozkem, který byl skoro o 50 procent větší. Větší inteligence nejspíš *Homo habilis* umožnila úspěšně shánět potravu ve všech ročních obdobích. Semena a další zkamenělé zbytky potravy nalezené v tábořištích *Homo habilis* naznačují, že tento nový druh se živil mnohem rozmanitější a výživnější potravou než australopitéci.

Asi před 1 milionem let již byli jak *Homo habilis*, tak australopitékové vyhynulí. V jejich původním životním prostředí žil nový hominid, *Homo erectus* (člověk vzpřímený), který se objevil ve východní Africe před asi 1,8 miliony let. (Není zřejmé, zda se *Homo erectus* vyvinul z *Homo habilis*, nebo zda oba druhy mají původ v druhu *Australopithecus*.) Tito tvorové měli mozek ještě o třetinu větší než mozek *Homo habilis*, což podle všeho umožňovalo

Velká doba ledová Geologické období, které začalo před asi 2 miliony let a skončilo před asi 11 000 let.

Homo habilis První lidský druh (nyní vyhynulý). Vyvinul se v Africe před zhruba 2,3 miliony lety.

Homo erectus Vyhynulý lidský druh. Vyvinul se v Africe před zhruba 1,8 miliony lety.

Evoluce lidského mozku Tyto kresby lebek ukazují rozsáhlé lebeční změny spojené s rostoucí velikostí mozku za období 5 milionů let evolučních změn. Vidíme zde shora dolů a zleva doprava lebku šimpanze, australopitéka, *Homo habilis*, *Homo erectus*, neandrtálce a *Homo sapiens*. © Copyright Deborah Maizels, 1994

jejich lepší přežití. V roce 1984 Richard Leakey našel takřka kompletní kostru dvanáctiletého samce tohoto druhu na pobřeží jezera Turkana v Keni a jeho nález dokládá, že se *Homo erectus* současnému člověku velmi blízce podobal od krku dolů. *Homo erectus* si uměl dobře poradit v různých prostředích a přes milion let se takřka vůbec biologicky neměnil.

Před zhruba 400 000 – 100 000 lety se objevil nový lidský druh: *Homo sapiens* (člověk moudrý). Mozek *Homo sapiens* byl opět o třetinu větší než mozek druhu *Homo erectus*, který postupně nahradil. Ačkoliv byl tento druh současnému člověku anatomicky podobný, archeologické a genetické nálezy naznačují, že první behaviorálně moderní lidé s intelektuálními a společenskými schopnostmi, které máme dnes, byli výsledkem dalšího vývoje někdy před 50 000 lety.

Vědci doposud nenalezli shodu na tom, kdy, proč a jak se u lidí vyvinula schopnost řeči. V důsledku chybějících hmatatelných důkazů si tato otázka vysloužila nálepku „nejtvrdšího vědeckého oříšku“. Uvážíme-li předpoklad, že k vyslovování tak široké palety zvuků je zásadní nízké uložení hrtanu a tvar krku, je zřejmě významné, že se tyto rysy u *Homo habilis* i *Homo erectus* stále ještě vyvíjely. Někteří vědci spojují vývoj jazyka v plnohodnotném slova smyslu s dobou před 50 000 lety, kdy *Homo sapiens* začali migrovat z Afriky a používat větší, složitější soubory nástrojů, které se dělily podle funkčních kategorií.

Tento pomalý, avšak pozoruhodný proces fyzické evoluce, která odlišuje lidi od ostatních primátů, byl jen jedním z procesů změny. Stejně pozoruhodné je to, jak se rozšiřovaly oblasti výskytu lidí.

Homo sapiens Současný lidský druh. Vyvinul se v Africe před zhruba 400 000 – 100 000 lety.

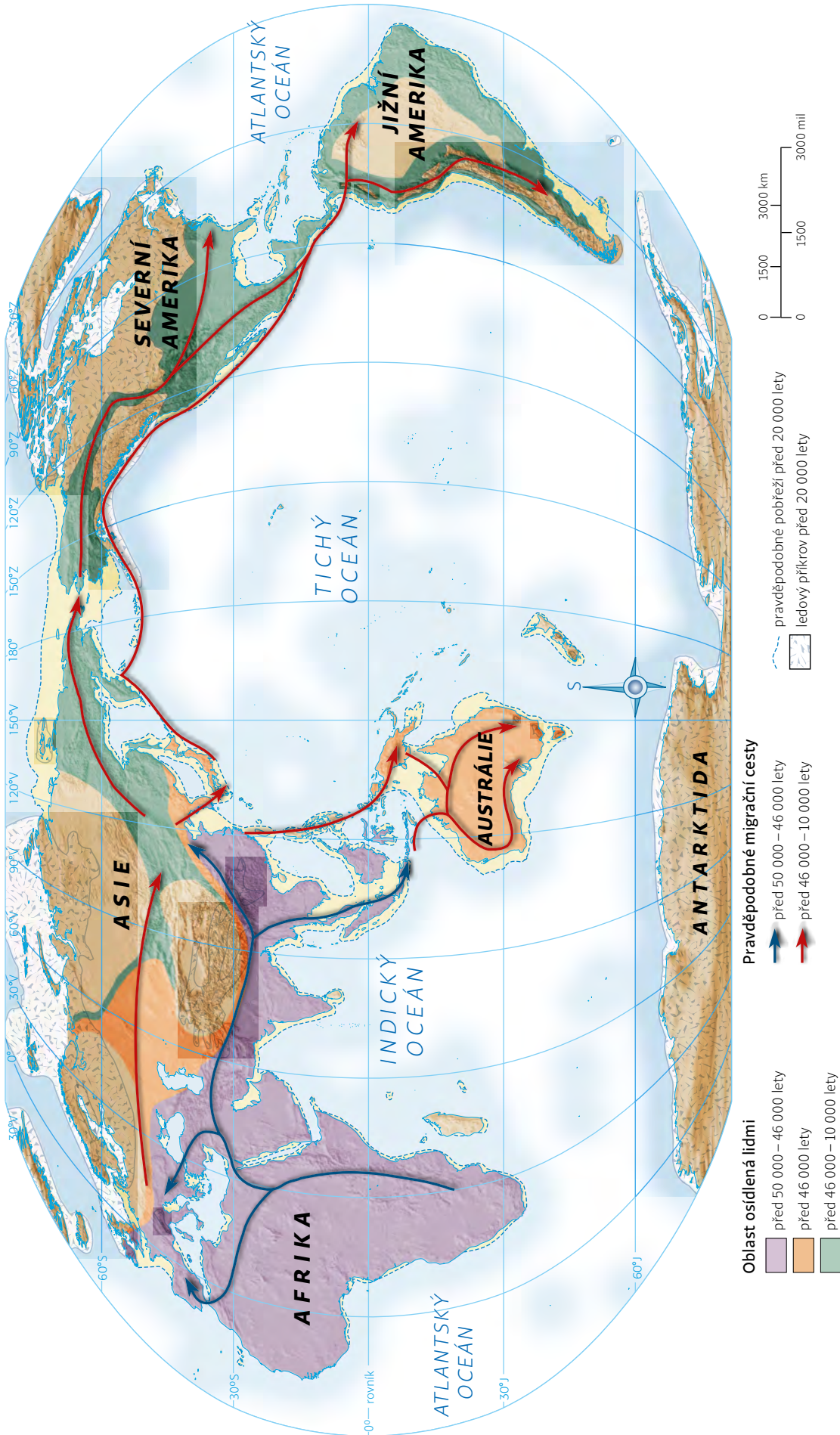
Migrace z Afriky

Raní lidé se nejprve rozšířili po východní a jižní Africe. Pak se vydali mimo Afriku, nejspíš po stopách migrujících stád zvířat nebo ve snaze najít hojnější přísun potravy v období sucha. Důvody jistě nejsou, ale výsledek je zcela jasný – lidé úspěšně osídlili rozmanitá prostředí, včetně pouští a arktických oblastí (viz Mapu 1.1). Toto rozesetí lidských společenství dokládá, že raní lidé vynikali přizpůsobivostí.

Homo erectus byl prvním lidským druhem, který osídlil všechny části Afriky a byl nalezen i mimo ni. Příslušníky tohoto druhu byli také člověk jávský i člověk pekingský. V té době nebyla Jáva ještě ostrov, ale součást jihovýchodní pevninské Asie. V průběhu pleistocénu se od pólů táhly směrem k rovníku obrovské ledovce a další zakrývaly vysoká pohoří. Na vrcholu své síly pokrývaly ledovce třetinu zemského povrchu a zadržovaly tolik zmrzlé vody, že hladiny oceánů byly o 140 metrů níže a mezi místy, která dnes dělí voda, vystupovaly pevninské mosty.

DNA a fosilní nálezy poukazují na to, že se *Homo sapiens* také nejdříve vyvinul v Africe. Skupinu dávných předků, z nichž vzešlo celé současné lidstvo, mohlo tvořit dokonce jen asi 5000 jedinců. Z této populace se nejprve vydělila skupina několika set lidí, kteří odešli do severovýchodní Afriky asi před 50 000 lety a jejichž potomci se rychle rozšířili po celé planetě (byť někteří vědci tuto „africkou genezi“ rozporují a tvrdí, že se v Africe, Evropě, Číně a jihovýchodní Asii vyvinuly různé skupiny *Homo sapiens* ještě z populací druhu *Homo erectus*).

Nedávné vykopávky a analýza DNA ukázaly, že první moderní lidé žili a křížili se s ostatními druhy rodu *Homo*, které jsou nyní vyhynulé: neandrtálci a denisovany (jejichž kosterní úlomky byly nalezeny na Sibiři). Malý *Homo floresiensis* s malým mozkem, jehož ostatky byly nedávno odkryty v Indonésii, vymřel před teprve 12 000 lety.

MAPA 1.1 Rozšíření lidí do roku 10 000 př. n. l. Rané migrace z Afriky do jižní Eurasie postupovaly po stezkách přes pevninské mosty v průběhu dob ledových, kdy obrovský ledový příkrov snížil hladiny oceánů. Možné je, že k přesunu používali lodě. © Cengage Learning

John Reader/Science Source

Zkamenělé stopy Archeoložka Mary Leakeyová (na obrázku nahoře) našla tyto pozoruhodné stopy dospělého jedince a mláďáte hominida v oblasti Laetoli v Tanzanii. Dvojice prošla čerstvým vulkanickým popelem, který ztuhnul pod nánosem při další vulkanické erupci. Tyto stopy, pocházející z doby před 3,5 miliony let, jsou doposud nejstarším dokladem bipedie.

Moderní lidé nakonec starší populace lidských druhů vytlačili, pravděpodobně protože byli lépe vybaveni pro přežití v podmínkách doby ledové, ačkoliv někteří vědci se domnívají, že neandrtálci byli do druhu *Homo sapiens* začlenění křížením.

Doba ledová současnému člověku pomohla proniknout do Severní a Jižní Ameriky, a dokonce i do arktických oblastí. Během období glaciálu, zhruba od roku 18 000 př. n. l., dokázali lidé přecházet pevninský most ze Sibiře na Aljašku, i když někteří vědci věří, že k prvním přechodům docházelo již v období 35 000 – 25 000 př. n. l. Za tisíce let se obyvatelstvo Severní a Jižní Ameriky rozrostlo a rozšířilo po celé polokouli. Do Jižní Ameriky pronikli lidé nejpozději před 10 500 lety. Jak se rozšiřovali po Zemi, přizpůsobovali se tito lidé prostředím od polárních extrémů po tropické deštné pralesy, od vysokých pohoří po pouště, od lesů po prerie.

Před asi 46 000 lety osídlil současný lidský druh, cestující z ostrova Jáva na lodích, Novou Guineu a Austrálii, když ještě byly součástí jednoho suchozemského masivu, a další lidé přešli pevninský most z asijské pevniny do Japonska. Když teploty celosvětově vzrostly a ledovce roztály, zaplavila voda pevninské mosty a narostly vzdálenosti oceánských vod mezi jihovýchodní Asii a Austrálií. Lidé na západní polokouli a v Austrálii byli od ostatního světa doslova izolováni po dobu nejméně 15 000 let.

Jak lidé migrovali, procházeli nevýznamnými evolučními změnami, které jim pomáhaly přizpůsobit se extrémním prostředím. Jednou z takových změn byla barva pleti. Hluboce pigmentovaná pokožka současných domorodých obyvatel tropických oblastí (a podle všeho i všech prvních lidí) omezuje škodlivé dopady palčivého tropického slunce, jako je spálení od slunce a rakovina kůže. Někdy v období před 22 000 – 5000 lety se pro Evropany žijící v severnějších zeměpisných šířkách s mnohem omezenějším slunečním svitem, zejména v zimních měsících, stalo charakteristické vyblednutí pokožky. Ztráta pigmentu umožnila jejich pokožce produkovat více vitamínu D ze slunce.

Nakolik se barva pleti může zdát výrazným rysem, znamená jen bezvýznamné biologické změny. Mnohem pozoruhodnější je, že široko daleko rozestá lidská společenství se svou genetickou výbavou liší tak málo. Zatímco jiné druhy se potřebovaly novému prostředí přizpůsobovat fyzicky, současný lidský druh se dokázal přizpůsobit technologicky, změnou svých stravovacích návyků, novými nástroji, odíváním a druhy příbytků. Výsledkem je velká kulturní diverzita jednotlivých lidských společenství fyzicky homogenního lidstva.

SHRNUTÍ ODDÍLU

- Objevy zkamenělých ostatků hominidů v 19. i 20. století narušily tradiční přesvědčení o původu lidí.
- Podle evoluční teorie Charlese Darwina se přirozeným výběrem předávají dál rysy, které dopomáhají přežití a rozmnožování, což vedlo k postupnému vývoji moderního člověka z jeho předků mezi primáty.
- Nad těmi člověk vyniká výhodami bipedie, většího mozku a nižšího uložení hrtnanu, které umožňuje řeč.
- Místem původu prvních hominidů se před asi 7 miliony lety stala Afrika, kde se asi před 100 000 lety vyvinul současný lidský druh. Asi před 50 000 lety začali lidé migrovat na další kontinenty, na které přecházeli po pevninských mostech v glaciálu při snížení hladiny moří.

TECHNOLOGIE A KULTURA V DOBĚ LEDOVÉ

Kultura Společensky předávané vzorce jednání a vyjadřování.

Doba kamenná Dějinné období typické výrobou nástrojů z kamene a dalších nekovových materiálů.

Paleolit Období doby kamenné vyznačující se evolucí lidí.

Neolit Období doby kamenné vyznačující se pravěkou zemědělskou revolucí.

V roce 1940 spatřily poblíž Lascaux v jižní Francii světlo světa doklady o skvělých tvořivých schopnostech prvních lidí. Mladí lidé, kteří narazili na vstup do rozsáhlé podzemní jeskyně, zjistili, že jsou její stěny pokryté malbami zvířat, včetně druhů, které v té době byly již tisíce let vyhynulé. Ve Španělsku, Africe, Austrálii i jinde se také našly pravěké jeskynní malby. Umělecká kvalita pravěkého jeskynního malířství je živým důkazem toho, že biologicky současní lidé, kteří je vytvářeli, byli současní i svým intelektem (viz Rozmanitost a nadvláda: Jeskynní umění).

Obdobné umění a k němu potřebné zvláštní nástroje nalezené v tak rozličných oblastech z tak dlouhých časových období ukazují, že se v jednotlivých společnostech tyto dovednosti a myšlenky cíleně předávaly dál. Takové naučené vzorce jednání a vyjadřování zakládají **kulturu**. Kultura zahrnuje jak hmotné předměty, jako jsou obydlí, oděvy, nástroje a řemesla, tak nehmotné hodnoty, přesvědčení a jazyky. Zatímco některá zvířata jsou schopná učit se novým věcem, jejich činnosti jsou primárně určené zděděnými instinkty. Mezi lidmi mají instinkty menší význam než kulturní tradice, kterým se každá nová generace naučí od svých starších.

Shromažďování potravy a kamenné nástroje

Když archeologové zkoumají pozůstatky pravěkých lidských osad, jako první je zarazí hojně doklady toho, že si lidé vyráběli nástroje. Jelikož se z převážné většiny dochovají nástroje vyrobené z kamene, nazývá se dlouhé období od prvních nástrojů vyrobených z kamene před asi 2,6 miliony lety do prvních dokladů o kovových nástrojích před asi 4000 lety **doba kamenná**.

Tento název může být zavádějící, protože ne všechny nástroje byly kamenné. Raní lidé vyráběli užité předměty také z kostí, kůže, dřeva, rostlinných vláken a dalších materiálů, které se dochovávají s mnohem menší pravděpodobností než kámen. V dřívějších dobách učenci dělili dobu kamennou na dvě období: **paleolit** (starší doba kamenná), až do roku 8000 př. n. l., a **neolit** (mladší doba kamenná), který se pojí s nástupem zemědělství. Současní vědci vytvořili mnohem komplikovanější způsoby dělení s množstvím dílčích období.

Raní lidé vynakládali většinu svého úsilí na shromažďování potravy. Stejně jako australopitékové se i první lidé živilí převážně rostlinami, jejich listy, semeny i trávou, ale v průběhu doby ledové se navýšila konzumace vysoce nutričně hodnotného zvířecího masa. Na rozdíl od australopitéků také lidé běžně vyráběli nástroje. Tyto dvě změny – konzumace masa a výroba nástrojů – spolu, zdá se, souvisí. Exempláře raných, hrubě opracovaných nástrojů, které byly nalezeny ve Velké příkopové propadlině ve východní Africe, ukazují, že *Homo habilis* vyráběli nástroje odštěpováním kamene vulkanických hornin (např. pazourku). Ostré hrany takových odštěpků byly jako nástroj velmi účinné při stahování a bourání těl divokých zvířat.

Homo habilis, který postrádal schopnost lovit velká zvířata a disponoval malým mozkem, pravděpodobně získával živočišné bílkoviny sběrem mršin ulovených zvířecími predátory, nebo náhodně. Tento druh nejspíše používal velké kamenné „sekáčky“ k rozbíjení kostí a vyjídání výživného morku. Fakt, že nástroje z takových odštěpků byly nalezeny daleko od vulkanických výhřezů, kde se těžily, poukazuje na to, že je lidé přenášeli a používali na velmi vzdálených lovištích a v tábořištích.

Zástupci druhu *Homo erectus* byli také mrchožrouti, ale díky většímu mozku byli o mnoho chytřejší. Vyráběli účinnější nástroje pro bourání velkých zvířat, včetně sekerek, které zhotovovali odštěpováním z obou stran kamene, aby měly ostrou vnější čepel. Sekerky byly účinný, víceúčelový nástroj, vhodný pro stahování a bourání zvířat, oškrabávání kůže dočista pro její další použití jako oděvu či podušky, broušení dřevěných nástrojů a vykopávání jedlých kořínků. Jelikož sekerku lze také se značnou přesností vrhat na vzdálenost až 30 metrů, mohla se také používat k lovu zvířat. *Homo erectus* dokonce lovil slony zaháněním do bažin, kde uvízli a uhynuli.

Zástupci druhu *Homo sapiens* byli mnohem zručnější lovci. Díky vyšší inteligenci a množství jemně opracovaných nástrojů mohli stopovat a lovit velká zvířata. Ostré kamenné čepele, pečlivě vyštípané z připraveného kamenného jádra, se používaly v kombinaci s dalšími materiály. Připevněním kamenné čepele k dřevěné násadě získávali kopí. Zasazením několika ostrých odštěpků do rukojeti z kosti vytvářeli pilovité nástroje.

Jeskynní umění

Byli lidé, kteří žili před desítkami tisíc let, jiní než dnešní lidé? Z biologického hlediska se druh *Homo sapiens* v čase příliš nemění. Jací byli ale naši předkové uvnitř – v myslích, představách a pocitech? Byli jejich oči schopné vidět krásu, dokázaly jejich uši slyšet hudbu a mohly se jejich myslí zajímat o smysl světa kolem nich a o nebeská tělesa nad nimi? Jedním ze způsobů, jak na tuto složitou otázku odpovědět, je studium raného umění.

Nejstarší zjevně umělecký předmět, kost pečlivě zdobená motivem překřížených linií, se našel v jeskyni Blombos východně od Kapského města v Jižní Africe a datuje se do doby před 70 000 lety. Když se ve španělské Altamire v druhé polovině 19. století našla první jeskyně s malbami, mnozí lidé odmítali věřit, že jde o dílo pravěkých lidí. Umělecká kvalita byla příliš vysoká a dovednost malíře byla až příliš působivá na to, aby dílo zapadalo do tehdejší koncepce „jeskynních lidí“. Vědci spočítali, že malby z nejstarší jeskyně Lascaux, objevené v jihozápadní Francii roku 1940, pocházejí z doby asi 15 000 let př. n. l. Pak roku 1994 došlo k objevu Chauvetovy jeskyně v jihovýchodní

Francii, která důkazy o lidském malířství posunula do ještě mnohem dřívější doby. Jean-Marie Chauvet a dva společníci našli na úbočí útesů malý vstup do rozlehlého jeskynního komplexu. Původní vstup do jeskyně byl dlouho předtím uzavřený skalním sesuvem, který uzavřel nejen skvostné malby na stěnách jeskyně, ale také kosti zvířat, lidské i zvířecí stopy a další artefakty. Malby z Chauvetovy jeskyně se v současnosti datují do doby před 30 000 – 35 000 lety. Jeskyni francouzská vláda zneprístupnila, aby ji ochránila před lidskými a povětrnostními vlivy, takže i vědci smí dovnitř vstupovat jen na omezenou dobu. (Plánuje se však vytvoření repliky jeskyně pro turisty.)

Pravěcí malíři v Chauvetově jeskyni žili během Velké doby ledové, kdy většinu Francie pokrývaly ledovce. Soutěska řeky Ardèche, kde se jeskyně nachází, se hemžila životem – současnými lidmi, neandrtálci, zvířaty všech druhů, jak těmi, které lidé lovíli, tak nebezpečnými predátory. Jeskynní malby zachycovaly zvířata této epochy: jeskynní lvy, jeskynní medvědy, nosorožce, divoké koně, zubry, soby, pratury (divoký skot) i mamuty.

Courtesy, Jean Clottes

Lví stěna v Chauvetově jeskyni ve Francii

Příslušníci rodu *Homo sapiens* byli dokonce tak úspěšní lovci, že možná zapříčinili několik ekologických krizí. Mezi lety 40 000 – 13 000 z Afriky, jihovýchodní Asie i severní Evropy postupně vymizeli obrovští mastodonti a mamuti. V Severní Americe tři čtvrtiny velkých savců vyhynuly již před 11 000 lety, včetně bizonů širokočelých, velbloudů, pozemních lenochodů, losů jeleních, mastodontů a mamutů. V Austrálii došlo ke stejné události. Přesto je těžké určit, zda bylo vyhynutí v průběhu několika chladných období na konci Velké doby ledové důsledkem klimatických podmínek nebo lidského predátorství.

Jediná zastoupení lidí v malbách jsou jednak obrysy rukou, které vznikly vyfukováním barvy kolem nich (odborníci dokázali díky výrazně zakřivenému prstu identifikovat jednoho jedince, jehož otisky se nalézají na několika místech v jeskyni), a jednak velký stalaktit, vystupující ze země na konci jeskyně, na kterém je nakreslený motiv dolní poloviny ženského těla. Výzkumníci poukazují na podobnost této postavy s množstvím ženských sošek, nalezených napříč evropským kontinentem z doby před až 35 000 lety do doby zhruba před 11 000 lety, kterým se pro jejich zvýrazněné pohlavní znaky říká Venuše (podle římské bohyně smyslnosti a lásky). Tato podobnost naznačuje kontinuitu zobrazování po celé období paleolitu a zřejmě i kontinuitu s ním spojeného smýšlení, které se nejspíše týká podpory rozmnožování.

Stěny jeskyně nejsou rovné, nýbrž poseté výstupky a důlky, které pravěcí malíři zručně začlenili do svých maleb, stejně jako vyryté obrysy některých figur, které obrazům propůjčují dojem trojrozměrnosti. Kromě určitého vnímání perspektivy užívali sofistikované techniky k zachycení pohybu a množství jednotlivců, jako například zubra s osmi nohama, které představovaly rychlý pohyb. Někdy novými postavami přemalovali starší malby, což naznačuje, že praxe jeskynního malování mohla trvat velmi dlouhá období.

V jeskyni však nebyly nalezeny žádné pozůstatky osídlení lidmi, takže podle všeho měla odlišný účel. Je skutečně s podivem, jaké úsilí museli pravěcí umělci vynaložit, aby osvětlili zákoutí hluboko uvnitř jeskyně a viděli, co malují. Na stěnách jeskyně jsou patrné šmouhy na místech, kde nosiči pochodní odírali ohořelé části, aby pochodně hořela dál. Také tu je kamenný stupínek podobný oltáři, na který byla úmyslně umístěna lebka jeskynního medvěda.

Vyobrazení, která zde vidíte, pochází z velké plochy zvířecích maleb v Chauvetově jeskyni, známé jako Lví stěna, a dokládají jak zručnost malířů a techniky, které používali, tak rozmanitost předmětů malby. Zprava přichází tlupa lvic na lovu a blíží se ke stádu zubrů, kteří se otáčejí a spatřují je. Za trhlinou ve stěně pokračuje výjev stádem nosorožců a další tlupou lvů nalevo.

Proč pravěcí umělci v Chauvetově a dalších jeskyních malovali, co malovali? A proč malovali v jeskyních? Porozumět významu a účelu těchto jeskynních maleb je pro nás velmi složité. Pravěk je ze své podstaty časem před písemnými záznamy, které nám napomáhají pochopit starověké lidské životy a smýšlení. V prehistorii jsme primárně odkázáni na archeologii, ale zatímco nám ve vykopávkách nalezené artefakty prozradí mnoho o hmotné kultuře dané

společnosti – jejích nástrojích, zbraních, špercích, jídle, pohřbívání a fyzických prostorech, kde bydleli –, mnohem těžší je z těchto hmotných předmětů usuzovat na společenské instituce, zvyky, víru či hodnoty lidí, kteří je používali. Přesto tyto obrazy můžeme považovat za svého druhu texty, protože se jimi malíři snažili něco sdělit svým soukmenovcům. Současní vědci, kteří překlenují rozlehlou kulturní propast mezi námi a paleolitickým člověkem z Chauvetovy jeskyně, se mohou o tom, co malby pro jejich autory a jejich současníky znamenaly a jakou funkci jeskyně plnily, jen dohadovat.

Komentátoři často začínají kontextem, ve kterém umění vznikalo. Vzhledem k tomu, že v Chauvetově jeskyni lidé nežili, jakou funkci měla plnit? Rozhodně nebylo náhodou, že se pouštěli do tak namáhavé práce v temných jeskyních, které si mohli osvětlovat jen jednoduchými pochodněmi. Nejspíš tak ovšem nečinili s cílem svá díla ochránit a zachovat po desítky tisíc let. Je možné, že se umělci do hlubin podzemí vydávali, aby „pocítili moc země“ – možná věřili, že divoká zvířata i země sama jsou plné duchovní energie. (Mnozí archeologové, kteří v Chauvetově či jiných jeskyních pracovali, také vypovídali o tajuplných, duchovních pocitech, které v nich pobyt hluboko pod zemí vyvolával.) Je tedy možné, že malíři byli duchovní vůdci svých společenství a jeskyně s malbami byly místy, kde se odehrávaly náboženské obřady, při nichž měli přítomní silné náboženské prožitky.

Je třeba také zvážit předmět maleb, tedy převahu zvířat a absenci (s uvedenými výjimkami) lidí. Malby zobrazují zvířata lovená i nelovená, přičemž malíři měli bohaté znalosti o vzezření, pohybu a chování těchto zvířat, nepochybně získané pozorováním zblízka. Objevily se názory, že jeskynní malířství je výrazem mystického vztahu lidí a zvířat, s nimiž sdílejí svět. Lidé snad uměli něco čerpat ze síly medvědů, antilop, zubrů nebo dalších vyobrazených zvířat v jeskyních, když si je prohlíželi nebo se jich dotýkali.

OTÁZKY K ROZBORU

1. Jak přesvědčivá jsou vysvětlení funkce pomalovaných jeskyní a významu maleb? Dokážete přijít s jinými vysvětleními?
2. Jsou na vyobrazeních zvířat některé prvky, které naznačují, zda jimi byl umělec ohromen, cítil se jim nadřazen nebo pociťoval sjednocení s nimi? Co může znamenat fakt, že jsou zde vyobrazena také zvířata, která tehdejší lidé nelovili pro potravu?
3. Jak byste porovnali jeskynní malby s rytinou v kameni na začátku této kapitoly?

Lovci a sběrači Lidé, kteří se živí lovem divoké zvěře a sběrem jedlých rostlin a hmyzu.

Navzdory dokladům o lovu se antropologové nedomnívají, že by lidé byli co do výživy závislí primárně na mase. I dodnes přeživší společenství **lovců a sběračů** (národy živící se lovem a sběrem) v Africe získávají většinu své každodenní potravy z divokých plodin a maso jedí výlučně při hostinách. Stejně tak tomu nejspíš bylo i u lidí doby kamenné, ačkoliv se nástroje pro shromažďování a úpravu rostlinné potravy zachovaly sporadicky, protože se vyráběly z materiálů podléhajících zkáze. Pravěcí lidé ke sběru ovoce, bobulí a semen používali kůže nebo rohože spletené z listů. Jedlé kořinky vyrývali ze země klacky.

Jak maso, tak zelenina jsou chutnější a lépe stravitelné, když se uvaří. První vařené jídlo se pravděpodobně dalo najít náhodně po požárech. Rozdělovat oheň záměrně se lidé nejspíš naučili již před asi 1,4 miliony let a ohniště dokázali udržovat zhruba před 500 000 lety, ovšem teprve když se v jižní Asii v době před zhruba 18 000 lety objevily hliněné nádoby na vaření, získali jsme jasný důkaz o tom, že si člověk potravu tepelně upravoval.

Rozdílné role pohlaví a společenský život

Aby získali představu o velmi raných lidských společnostech, studovali vědci chování a organizaci společenství jiných primátů, než je člověk. Gorily a šimpanzi žijí v tlupách sestávajících z několika dospělých samců a samic a jejich potomstva. Postavení jedinců se v nich liší v závislosti na věku a pohlaví a tlupu obvykle vede dominantní samec. Sexuální spojení mezi samci a samicemi obecně nevede k utvoření dlouhodobého páru. Namísto toho jsou nejsilnější vztahy mezi samicemi a jejich mláďaty a vztahy mezi sourozenci. Dospělí samci se často přičleňují ze sousedících tlup.

Velmi raná lidská společenství pravděpodobně měla s těmito rysy primátů mnoho společného, ale dávno před nástupem moderního *Homo sapiens* byla běžná rodina s dvěma rodiči. Můžeme se jen domnívat, jak k této změně došlo, ale je pravděpodobné, že souvisí s fyzickou a společenskou evolucí. Aby prošli úzkými roditelky, musí se lidé s velkými hlavami a objemnými mozky rodit v mnohem méně vyvinutém stadiu než ostatní savci. Ostatní velcí savci dosahují dospělosti ve dvou až třech letech věku, zatímco lidé se o sebe nedokáží sami postarat až do věku dvanácti až patnácti let. Potřeba lidských novorozenců a dětí být mnohem déle živeni a opečovávaní postavila lidské matky a otce i další členy rodiny před biologickou nutností.

Unikátním se stal také lidský reprodukční cyklus. U mnoha jiných druhů je sexuální styk biologicky omezený na období páření v daném roce nebo na plodné období menstruačního cyklu samic. Mezi ostatními primáty navíc volba sexuálního partnera nikdy není předmětem dlouhodobého uvažování. Samice paviána v říji postačí jakýkoliv samec a samci paviána považují za vhodnou sexuální partnerku jakoukoliv kladně reagující samici. Na rozdíl od toho jsou dospělí lidé schopni se pářit kdykoliv, ale mnohem víc si své partnery vybírají. Když se spáří, jejich častější sexuální kontakt posiluje hluboké emocionální vazby a dlouhodobé spojení.

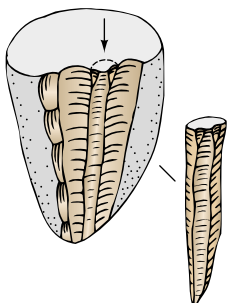
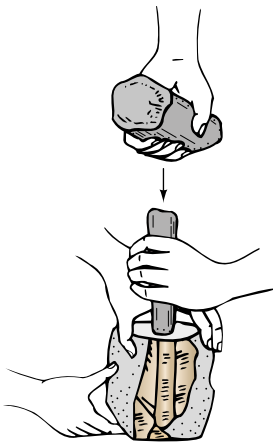
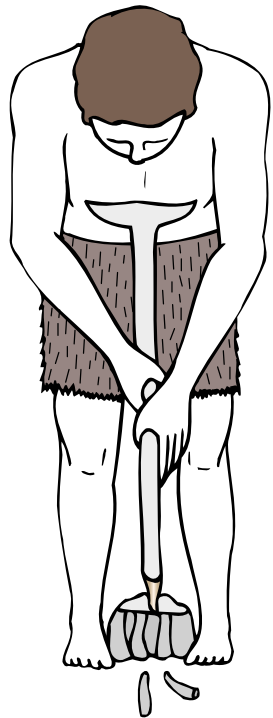
Trvalý vztah mezi lidskými rodiči jejich zranitelným potomkům usnadňoval získávání péče, kterou potřebovali během dlouhého období dětství. Na rozdíl od velkých savců, jejichž samice musely potomky vychovávat takřka k dospělosti před začátkem dalšího reprodukčního cyklu, mohli matky a otcové společným úsilím své závislé děti různého věku živit naráz. Zkrácení doby mezi porody pak lidem také umožnilo množit se mnohem rychleji než velkým savcům.

Vědci, kteří studují lovce a sběrače současnosti, vyvozují, že ženy doby ledové zabezpečovaly potravu sběrem a vařením (což při péči o malé děti mohly zvládat). Starší ženy, které už nebyly plodné, pak byly nejzkušenější a nejproduktivnější sběračky. Muži se silnými pažemi byli lépe vybaveni k lovu než ženy, zejména k lovu velkých savců. Protože však mužští lovci slavili úspěch a udolali kořist jen příležitostně, zatímco sběračky shromažďovaly a zajišťovaly většinu každodenní stravy společenství, je pravděpodobné, že měly ženy v raných lidských společnostech dobré postavení.

Všichni dosavadní lovci a sběrači žili v malých skupinách. Jejich společenství musí mít dostatek členů, aby se ubránilo predátorům a podělilo se o povinnosti při sběru a přípravě jídla. Příliš mnoho členů by však snadno vyčerpalo dostupnou potravu v bezprostředním okolí. Skupiny se musí v pravidelných intervalech přesouvat za migrujícími zvířaty a na různých místech využívat v jednotlivých ročních obdobích dozrávající plodiny. Archeologické nálezy tábořišť z doby ledové dokládají, že raní lidé žili také ve velmi pohyblivých tlupách.

Výroba kamenných nástrojů Asi před 35 000 lety se výroba kamenných nástrojů značně specializovala. Malé čepele uštipnuté z kamenného základu se vkládaly do kostěných či dřevěných rukojetí. Takové složené nástroje byly nejen rozmanitější než rané víceúčelové sekerky, ale vyžadovaly k výrobě menší odštěpky, a tedy méně kamene, což bylo zásadní na místech, kde byl pazourek vzácný.

Převzato z publikace Jacquese Bordaze, *Tools of the Old and New Stone Age*. Copyright Jacques Bordaz, 1970. Překresleno s povolením společnosti Addison-Wesley Educational Publishers, Inc.

Ohniště a kulturní projevy

Kvůli častým přesunům, které raní lovci a sběrači museli podnikat, nevynakládali příliš času na okrašlování svých obydlí. Oblíbenými tábořišti byly přirozené úkryty pod skalními převisy, do kterých se tlupy v pravidelných intervalech vracely. V náročnějších klimatických oblastech či tam, kde se přirozené úkryty nenalezaly, si lidé stavěli chatrče z větví, kamene, kostí, kůže a listí. Velké pevné stavby byly obvyklé v rybářských osadách, které vyrůstaly podél řek a na pobřeží jezer, kde hojnost ryb dovozovala lidem zůstat na stejném místě po celý rok.

Ranou formou oděvu byly pravděpodobně přehozy z kožešin. Ačkoliv první doklady tkaných látek pochází z doby před 26 000 lety, lze počátky nošení těsnějších oděvů datovat do doby před 70 000 lety, odkud pochází nejstarší nález vši šatních. „Ledový muž“, jehož zmrzlé ostatky byly nalezeny v evropských Alpách v roce 1991, měl před 5300 lety na sobě mnoho různých kusů oděvu, vyrobených ze zvířecích kožešin sešitých provázkem z rostlinných vláken a nevyčiněné kůže (viz Prostředí a technologie: Ledový muž Ōtzi).

Ačkoliv si na tlupách lovců a sběračů mohly vybírat velkou daň nešťastné události, nepředvídatelné počasí a nemoci, jejich každodenní život nejspíš nebyl nijak zvlášť těžký či nepříjemný. Studie naznačují, že v oblastech bohatých na plodiny a lovnou zvěř mohlo obstarávání potravy, ošacení a úkrytu zabrat asi jen tři až pět hodin denně. Tak se otevíral prostor pro umělecké snahy, výrobu nástrojů a společenský život.

Základy vědy, umění a náboženství byly položeny v době kamenné. Pro lidské přežití byly zásadní rozsáhlé vědomosti o přírodním prostředí. Sběrači se naučili, které místní rostliny jsou jako potrava nejlepší a kdy jsou k dostání, zatímco lovci nabývali podrobné vědomosti o zvycích lovné zvěře. Lidé se naučili, jak používat různé části rostlin a zvířat k výrobě oděvů, provázků, stavebních materiálů a barviv, minerály k malování a kámen k výrobě nástrojů, ale také přírodní látky k léčbě a navozování změněných stavů vědomí. Je velmi pravděpodobné, že předávání těchto vědomostí probíhalo i prostřednictvím ústního podání, i když přímé důkazy existence jazyka pocházejí až z mnohem pozdější doby.

Raná hudba a tanec po sobě také nezanechaly žádnou stopu, ale existují hojné doklady malby a kresby (viz Rozmanitost a nadvláda: Jeskynní umění). Jelikož se na mnohých vyobrazeních jeskynního malířství objevují divoká zvířata, která lidé lovili pro potravu, věří někteří, že měla zachycovat lovecké scény nebo být součástí magických či náboženských obřadů pro zajištění úspěšného lovu. Nedávno objevená jeskyně v jižní Francii však zachycuje nosorožce, levharty, lvy a další zvířata, která se pravděpodobně nelovila. Jiné kresby zahrnují lidi oděné do zvířecích kožešin, kteří jsou potřísněni barvou. V mnoha jeskyních se našly otisky či obrysy lidských rukou. Jsou to podpisy umělců, nebo nejstarší

graffiti na světě? Někteří vědci se domnívají, že další značky v jeskynních malbách a na kostech z tohoto období mohou znamenat pokusy o počítání či psaní. Jiné teorie naznačují, že by jeskynní a skalní malby mohly vycházet z obav o plodnost, snahy vzdělávat mladé nebo propracovaných mechanismů sledování času.

Bez písemných záznamů je stěží možné se o náboženském smýšlení raných lidí něco dozvědět. Napovědět nám mohou záměrně vybudovaná pohřebiště pocházející z doby před 100 000 lety. Skutečnost, že se dospělí často pohřbívali s kamenným náčiním, jídlem, oděvem a práškovým červeným okrem, naznačuje, že si raní lidé svých vůdců, příbuzných a společníků vážili natolik, že jim po smrti vzdávali poctu, a může poukazovat na víru v posmrtný život, ve kterém by takové předměty mohly být užitečné.

Dnes chápeme, že starší doba kamenná, o jejíž existenci se ještě před dvěma sty let nikomu ani nesnilo, bylo formativní období. Nad svůj vlastní nesporný samostatný význam položila také základy pro zásadní změny, které lidská společnost čekaly v budoucnosti, kdy se ze sběračů potravy stali její producenti.

SHRNUTÍ ODDÍLU

- Na rozdíl od ostatních zvířat se lidé díky naučeným vzorcům kultury přizpůsobovali velmi rozličným prostředím a osídlovali je.
- První lidé vyráběli nástroje, sbírali potravu a lovili. Jako obydlí využívali přírodní úkryty nebo dočasné přístřešky a zajišťovali si ošacení.
- V raných společnostech lovců a sběračů sbíraly ženy rostlinnou potravu a zajišťovaly pro tlupu většinu potravy, zatímco muži měli na starosti lov. Rodina s dvěma rodiči umožnila ochranu dětí a dlouhé období dospívání.
- Takový životní styl jim ponechal volný čas a umožnil rozvoj umění a náboženství. Ačkoliv se pozůstatky jejich umění a náboženství dají těžko interpretovat, je jasné, že raný člověk měl stejné mentální schopnosti jako člověk současný.